dit celum quaſi cameram: ſuper aquas fun
dauit eũ. Qui poſuit in deſerto fontes aqua
rum. et ſuper verticem montiũ lacuſ ad emit
tendum flumina ab eminenti petra. vt porta
ret terram. Qui finxit hominẽ. et poſuit cor
ſuum in medio corporis. et miſit ei ſpũm vi
tam et intellectum ⁊ ſpiramen dei omnipotẽ
tis qui fecit omnia et ſcrutinat omnia abſcõ
ſa in abſconſis terrę. Hic nouit adinuentõz
veſtram. ⁊ quę cogitatis in cordibus veſtriſ
peccantes et volẽtes occultare peccata vr̃a.
Propter quod dominus ſcrutinando ſcru
tinauit omnia opera veſtra. et traducet vos
omnes. ⁊ vos confuſi eritis cum proceſſerit
peccata veſtra coram hominibus. ⁊ iniquita
tes erunt quę accuſatores ſtabũt in die illo.
Quid facietis. aut quõ abſcondetis pecca
ta veſtra coram deo et angelis eis? Ecce iu
dex deus: timete eũ. Deſinite a peccatis vr̃iſ
⁊ obliuiſcamini iniquitates veſtras iam age
re eas in ſempiterno. ⁊ deus educet voſ. et li
berabit de omni tribulatõne. Ecce enim incẽ
ditur ardor ſuper vos turbę copioſę. et rapi
ent quoſdam ex vobis ⁊ cibabunt ydolis oc
ciſos. ⁊ qui conſenſerint eis erunt illis in de
riſum et in improperium ⁊ in conculcatõnẽ.
Erit enim locis locus. ⁊ in vicinas ciuitateſ
exurrectõ multa ſuper timentes dominum.
Erunt quaſi inſani nemini parcentes. ad di
ripiendum et deuaſtandum adhuc timenteſ
dominuz. quia deuaſtabunt ⁊ diripient ſub
ſtantias. ⁊ de domibus ſuis eoſ eijciẽt. Tũc
parebit probatio electorum meorum: vt au
rum quod probatur ab igne. Audite dilecti
mei dicit dominus. Ecce adſunt dies tribu
lationis. ⁊ de his liberabo vos. Ne timea
tis nec heſitetiſ: quoniaz deus dux veſter ẽ.
Et qui ſeruat mandata et pręcepta mea dicit
dominus deus: ne pręponderent vos pecca
ta veſtra: ne ſuperelleuent ſe iniquitates ve
ſtrę. Ve qui conſtringuntur a peccatis ſuis.
⁊ obteguntur ab iniquitatibus ſuis: quẽad
modum ager conſtringitur a ſilua. ⁊ ſpinis
tegitur ſemita eius per quam non tranſit hõ
et excluditur. ⁊ mittitur ad deuoratõz ignis.

Liber eſdrę quartuſ explicit. Incipit pro
logus beati Hieronimi preſbiteri in librũ
Thobię.

Chromatio et he
liodoro epiſcopis. Hieroni
mus preſbiter in domino ſa
lutez. Mirari non deſino ex
actõis veſtrę inſtantiam. Exigitis enim vt li
brum chaldęo ſermone conſcriptum ad lati
num ſtilum trahaz. librum vtiqz thobię quẽ
hebręi de cathalogo diuinarum ſcripturarũ
ſecantes. his quę agiographa memorant:
manciparunt. Feci ſatis deſiderio veſtro: nõ
tamen meo ſtudio. Arguunt eniz nos hebrę
orum ſtudia. ⁊ imputant nobis cõ
tra ſuum canonem latinis aurib9
iſta transfrere. Sed melius eſſe iu
dicans phariſęorum diſplicere iu
dicio: ⁊ epiſcoporum iuſſionibus
deſeruire: inſtiti vt potui. Et quia
vicina eſt chaldeorum lingua ſer
moni hebraico. vtriuſqz linguę pe
ritiſſimum loquacem reperiẽs. vni
us diei laborem arripui. ⁊ quidqđ
ille mihi hebraicis verbis expreſ
ſit: hoc ego accito notario ſermoni
bus latinis expoſui. Orationibus
veſtris mercedem huius operis
recõpenſabo cum gratum vobis
didicero me quod iubere eſtis di
gnati: cõpleſſe.

Explicit prologus in librũ Tho
bię. Incipit liber Thobię. Capitu
lum primum.

bonus domini. personaz deſcribit aptã negocio.

Thobias ex

inter illos abductus. de quib9 dr. prio tpe alleuiata eſt terra za.

tribu et ciuitate neptali

† rote. huius mũdi rotam ſuperãs ſuperiora querens. inferiora et volubiliora relinquẽſ

q̃ ẽ i ſuperiorib9 †galilęę ſupra naaſõ

† retro enim relinquit viam ſpacioſam que ducit ad mortẽ.

†poſt viam quę ducit ad occiden

ſcientiam falſi nomis ſiniſtram et falſam deputat et mundanaz phiaz.

tem in ſiniſtra habens ciuitatez ſe

damnat. ſephet enim litterarũ interptat

phet: Cum captus eſſet in diebus

dyaboli. † ſuperborũ. aſſirius e nm dirigẽs interptatur

ſalmanaſar regis aſſiriorũ. †in cap

tiuitate tamen poſitus viam veri

tatis non deſeruit: ita vt omnia q̃

habere poterat quotidie concapti

iudeis.

uis fratribus ex eius genere imp

† vel minor. in oculis ſuis. vñ. quanto maior es. hu. te in o.

tiret. Cumqz eſſet †iunior omnibus

in tribu neptalim: nihil tamen pue

rile geſſit in opere. Deniqz cũ irent

Hiſ que agio. Poti9 ⁊ veri9 dixiſſet
iter agiogrpha. vł lar
ge accepit agiogrpha.
q̃ſi ſanctorz ſcripta. et
ñ de numero illoruz no
uẽ q̃. ppe dicũt agio
grapha q̃ ſũt d catha
logo. hẽ d nũero. xxij
librorum. Cõſiſtit eñ
i pẽthateuco. ⁊. viij. p
phetis. ⁊. ix. agiogra
phis. Q̃ at ſcdm grecoſ
i p ordie. vij. ponit li.
addẽs pẽthateuco io
ſue ⁊ iudicuz. ⁊ vocat
ordinẽ illũ eptateucũ.
ab epta ſeptem ⁊ theu
cos volumẽ.

Et qudquid. ⁊c. Hoc dic ne videretur
yperbole q tã breui tpe
tm̃ op9 videt adiplere
Vtriuſqz linguę. Tenebat libr chaldi
cũ ⁊ legebat hebraice.

Ca. — — I.

Thobias ex. Beda. Liber thobię
ẽ i ſupficie lr̃e ſalubriſ
Maximiſ eñ vitę mo
ralis et exemplis abũ
dat et monitis. Sed
quantum poma folijs
tantuz hiſtorię allego
ria pręcellit. Maxima
enim eccleſię continet
ſacramenta. Ipſe eniz
thobias populũ iſrł
ſignificat q ceteris gẽ
tibus ydolatrię dedit
fide recta ⁊ operibus
deo ſeruiebat. vnde.
Cũ irẽt o. ad n. a. ⁊c.
Jeroboam nãqz q fa
bricauit ad deceptõnẽ
ſubditorũ vitulos au
reoſ ydolatrię cẽtores
exprimit. quorum com
plices ſignificantur in
ſubditis.

Neptali. H. La
titudo. de qua. Latũ
mandatũ tuum nimiſ
cuius tribus. i. filij po
pulus fidelis eius ciui
tas eccleſia. De qua
Nõ poteſt ciuitas ab
ſcondi ſupra montem
poſita

Supra naaſon. Naaſon anguriũ huius ciuitas ſuperiora angu
ratur. i. cõtemplatur celeſtia.

Cũ cap. eſ. Thobię captiuitas humani generis captiuitatez dſignat
per regem omniũ prauorũ, i. dyabolũ qui nos d patria celeſti in huius exi
lij vallem deiecit.

Ita vt. o. ⁊c. Sic populus iſrael per doctoreſ diuini verbi elemoſinã
non ſolum rudibus ſuę gentis auditoribus: ſed gentibus ad iudaiſmũ ve
niẽtibus miniſtrabat. Quidquid eñ naturalis boni habuit qd hoſtiſ cap
tiuans non abſtulit: hoc ſuis in exemplum virtutis oſtendebat. ⁊ portionẽ
ſalutaris ſcientię tanquaz decimam ſuę ſubſtantię aduenis. id eſt gentili
bus offerebat.

Nihil tamẽ. Iam illud apoſtolicum gerebat in pectore. Nolite pue

ri effici ſenſibus· mali/
cia autem paruuli eſto
te. Hoc autē ſm illos
dictū ē qui incedebāt
in mādatis domini ſi
ne querela· ſm illā re/
gulā tyconij· q̄ tanq̄
de eodē agētes aliq̄
ꝓpter bonos omēs lau
dam⁹· aliq̄ ꝓpter ma
los oēs vitupam⁹ q̄d
ē ſecunda regula.
Omnia primi
tiua ſuę. Videt ob
loqui ꝙ prima decīa/
tio cedebat in vſus le/
uitarū· ſecūda in neceſ
ſarijs erogādis q̄ vi
ſitabat tēplū. Sed ter
cij anni decias q̄s tūc
ꝯſueuerant facere ꝓce
debāt paupibus. Et
ideo dicimus omnē il
lam vel omēs ſcdas q̄
non poterat accedere
ad templū timore cu/
ſtodū regis.
Cum vero fa. Sic pplſ iſrael ampli
ficatus in egypto acce
pit ſynagogā cerimo/
nijs legalib̄ p moyſen
inſtitutā· genuit ex ea
filiū q̄ cognouit xp̄m
ex ſuo genere gignēdū
vñ ꝓphetam ſuſcitabit
u· &c. & de fructu vē. t.
po. ſ. ſ. t. Cui nomē ſu
um ipoſuit credēdo &
ꝯfitēdo q̄d pater de il
lo dicit. Ego primo/
genitū ponā illū· hoc
ē nomē ipſius iſrl'. vñ
primogenit⁹ meus iſrl'
Quē ab infantia ti· d.
d. credēdo & ꝯfitēdo.
ſ. ꝙ nunq̄ pecm̄ facer
ſ ipſum timoris dñi
ſpūm impleret.
In conſpectu ſal. Nō obloquit ꝙ
alibi dicit ſalmanaſar
qui & ſennacherib· erat
eīm binomi⁹ vel gene/
raliter omēs reges me
doꝝ ſic vocabant. Si
cut egypti pharaoneſ.
Cum autē. Sic
popul⁹ dei p lxx. inter
ꝓtes ſcientiā diuinę le
gis q̄ in decalogo ꝯti/
netur gētib̄ ꝯmiſit vt
liberaret a fame verbi
dei ſub cirographo de
dit. i. ſub ꝯditione red
dendi cū ille diues eēt
vl' q̄ dederat repeteret
Acceperūt gētes vbū
dei & q. negociādo ex/
ercent· etiā poſt chriſti
aduentū cū ſpūalem i
tellectū requirunt· red
dunt feneratori cū

ſ gētes ſ ydola ſub ſpecie ſapie daurata
omnes ad vitulos aureos quos
† pnceps idolatrie. x. cui tribus q̄ iſrael dicunt ſub ieroboā ydola venerabant ¦ popul⁹ iſrael
† hieroboā rex iſrael fecerat ¦ hic ſo
ſ ſecūdū illud fugite fornicationē· ydolatria ei fornicatio ē· vñ gentili ꝯuerſo vxorem gentilem licet dimittere ſed nō aliā ducere
lus fugiebat cōſortia omnium· et
pergebat in hieruſalem ad templū
ſ dñm deū t. ado.
domini· & ibi adorabat dñm deū
† naturalia bona ¦ vel decimas
iſrael. Dia † primitiua ſua & ¦ ceri/
monias ſuaſ fideliter offerens: ita
ſ gentibus
vt in tercio anno proſelitis & adue
ſ ſalutarem ſciam
nis miniſtraret omnē decimatōnē
ſ a principio legis
Hęc & his ſimilia ſm legē dei pue/
rulus obſuabat. Cum vero factuſ
† ſynagogā a moyſi cōtribuli ſuo cōſtitutam
fuiſſet vir accepit † vxorem annam
† confitendo credendo ¦ xp̄m ſ primogenitus
de tribu ſua· & † genuit ex ea ¦ filiū
ſ imponendū credens
nomē ſuum imponēs ei. Quē ab
filialiter
infancia timere deum docuit· & ab
ſtinere ab omni peccato. Igitur cū
ſ dyaboli
per captiuitatem deueniſſet cum
ſ ſynagoge religione † fide xp̄i ¦ mundū niniue eni ſpecioſa interpretat· et mundus coſmos grece ab ornatu dr̄.
vxore ſua † et filio in ¦ ciuitatem ni/
† alijs ydolatrie deditis
niue cum omni tribu ſua & † omneſ
† nō modo nō corpe ſed nec mente pollutus eſt.
ederent ex cibis gentilium· † iſte cu
ſ expoſitio
ſtodiuit animam ſuam & nunq̄ cō
taminatus eſt in eſcis eorum. Et
ſ cauſa meritum
q̄m memor fuit domini in toto cor
† effectus merces ſ ſicut danieli in nabuch. et ioſeph in cōſpectu pharaonis ¦ qui memor eſt omnium ſperantium in ſe
de ſuo· † dedit illi ¦ deus gratiam i
conſpectu ſalmanaſar regis· & de
ſ ſicut nabuch. ieremie
dit ei poteſtatem quocunq̄ vellet
ire habens libertatem quęcū q̄ fa
ſ p doctores qui ſollicite circuibant gregem. ciuitatē vñ nouit iuſt⁹ aīas iumentorum ſuorum
cere voluiſſet. Pergebat enim per
omnes qui erant in captiuitate· et
monita ſalutis dabat eis. Cū autē
veniſſet in rages ciuitatem medo
rum· & ex his quibus honoratus
ſ regum ſ decalogum diuini verbi
fuerat a rege habuiſſet decē talēta
argenti· et cum multa turba gene
ſ gabelus ſecundū actiones nō ſecundū nois interpretationem ſignificat gētes.
ris ſui in gabelum egentem vidē
ſ omnes enim ex vno patre ſum⁹ creatore deo a deo factore ſ cōditōe reſtituēdi
qui erat ex tribu eius: ſub cyrogra
ſ diuinā legē
pho dedit illi memoratum pōdus
argenti. Poſt multū vero tempo
ris mortuo ſalmanaſar rege: cū re
gnaret ſennacherib filiuſ eius pro
eo· & filios iſrael exoſos haberet i
conſpectu ſuo thobias pergebat
† ne in captiuitate deficerēt
per cognationem ſuam & † conſola
batur eos. Diuidebat q̄ vnicuiq̄
prout poterat de facultatibus ſuiſ
ſ tā corpe q̄ mente ſ tā corpis
Eſurientes alebat· nudiſq̄ veſtim
q̄ mentis ſ in pctō ſ a dyabolo
ta prębebat· & mortuis atq̄ occiſ
ſepulturam ſollicitus exhibebat.
Deniq̄ cum reuerſus eſſet rex ſen
ſ inimic⁹ populi dei † mēbris quibuſdā amiſſis et in iudea dimiſſis
nacherib fugiens a iudęa † plagam
quam circa eum deus fecerat prop
ter blaſphemiam ſuam· & irat⁹ mlt
tos occideret ex filijs iſrael: thobi
as ſepeliebat corpora eorum. At
ſ ab iniquis ſ dyabolo ſ p ſatellites ſuę iniquitatis.
vbi nunciatum eſt regi iuſſit eum
ſ virtutes
occidi· et tulit omnem ſubſtātiam
† fide chriſti de eodem populo naſcituri
eius. Thobias vero cum † filio ſuo
ſ inſtitutione ſynagoge
& cum vxore fugiens nudus latu
ſ doctores ſancti
it: quia multi diligebant eum. P⁹
dies vero quadragintaquinq̄ oc
ſ dyabolū ſ ſcelerata ples peſſima
ciderunt regē filij ipſius. Et reuer
ſ populus dei ſ pacem
ſus thobias ad domum ſuā: omis
ſ virtutū vel tpalium bonorum
q̄ facultas eius reſtituta eſt ei.

C. II.

Poſt hec uero
cum eſſet dies feſtus do
† ſpirituale quo mens reficitur· vel corporale quo corpus in ſeruitio dei ſuſtentat· nemo enim ſ. o. b.
mini & factum eſſet † prandium bo
num i domo thobie dixit filio ſuo

dentes iudęos in fine
ſeculi ſuſcipiūt & ſaluā
dis chriſti ſacramenta
ꝯmittūt & ſcripturę ar
chana pandūt.

Sepulturā ſol
li. Peccatoꝝ· vt nec
memoria in illis rema
neret tali ſepultura uo
luerūt prēs noſtri ho
norari iuxta ſepulturā
chriſti. vñ iacob in iu
dęa ſe uoluit ſepeliri &
ioſeph de oſſibus ſuis
mādauit.
Deniq̄ cūm re
uerſus. Bene ſenna
cherib de iudęa fugit.
dyabolus eni verā cō
feſſionē ptimeſcit & an
faciē eius nō ſubſiſtit.

At vbi. Dyabol⁹
pplm̄ dei p ydolatriā
ſpūali morte perimere
voluit & certas opes
virtutū auferre nec ua/
luit· q̄ in eo erāt multi
ſancti q̄ eius vite ꝓui
derent ac ſaluti. Fugit
aūt cū filio & vxore· q̄
nec fidē dñice incarna
tionis· nec ſtatū ſyna
goge deſeruit· q̄d i ma
chabeoꝝ agonib̄ luce
clarius claruit. Occiſo
rege a ſuis filijs omia
ſunt reſtituta thobię
q̄ ſupato ſepius a ſce
leribus ſuis dyabolo
q̄ velut peſſimam ꝓlem
genuit redibāt ꝓſpera
pplo dei· q̄bus adhuc
alternationib̄ eccleſię
ſtatum fluctuare vide
mus.
Poſt hec. Qui
in lumine ē a vicijs fe
riat. vñ reliquie cogi
tationis diē f. a. t. Et
alibi. Vacate & uidete
quoniā ego ſum deus

Nō eñ debem⁹ nos in pericula ꝓcipitare ꝉ deū tēptare dum rōne poſſumus agere. Vñ Si pſecuti fuerit vos in v.c.f.in a. Et alibi. Hieſus aūt abſcōdit ſe. 7 e. de tē. Et paul⁹ ī ſporta dimiſſus ē p murū. Et hieſus fugit in egiptū. 7 ibi erat vſqꝫ ad obitū herodis.

Contigit. Bed. Nemo mireť: ſi aliqñ bonū typice malum. mala bonū ſignificēt. Si eñ h̄ nō liceꝫ: nūqꝫ nigro attramento: ſꝫ ſp auro lucido nomē dei ſcriberetur. qꝛ de⁹ lux ē. Sꝫ ſi nomē dyaboli calculo candido ſcribas: nihilominus tenebras ſigficat. Cecatus ꝗ thobias popꝉm iſrael ſignificat. Cecitas eñ ex pte ꝯtigit ī iſrael. fatigatus a ſeplꝉtura: eſt cecatus. Qui eñ īfatigabilꝉ ī bonis operib⁹ pſiſtit. fidei lumē ñ amittit. Ita ſpiritualiť fatigatus dormit qui vigilare. ſtare viriliť agere 7 ꝯfortari negligit. Cui dr. Surge qui dormis 7 exurge a mortuiſ 7c.

Ex nido hirun. Hirundines propter leuē volatū: ſupbiam leuitatēqꝫ ſignificant. quorū immundicia q̇bus dñatur excecat. Nido hirūdinū ſuppoſitus dormit qui leuitati laſciuię ac ſuperbię ſe īcautus ſubijcit. Hec cecitas populo iſraelꝉ iminente domini aduentu ī carne maxime ꝓualuit. cū romanę ſeruitutis iugo laboraret: 7 diuinę legiſ ꝓcepta male viuendo violaret

Sed immobi. Quia a domo dei incipit iudiciū dei. vnd a ſanctuario meo incipite. Qui non corripitur ñ ē fili⁹. q̇ pcit virge odit filiū. Paulꝰ tāqꝫ puer colaphizatꝰ ne tanqꝫ iuuenis extollatur.

Inſultabāt. B. Erāt ī poplo illo qui temere miſerijs popꝉi īſultarēt. ſ. ꝙ ātiqua felicitate patꝝ q̇ do ſimiliť fruiebāt iam carerēt. q̇s idē popul⁹ per

ſū vult ſolus buccellā ſuā comedere. vñ iob. ſi comedi buccellā meā ſolus.

Vade et adduc aliquos de tribu

† ſ maxime aūt domeſticos fidei. †† ſ nō eos qui corpus tantū occidunt. ſ tā ſpūaliter qꝫ corporaliter. vñ. Ecce qꝫ bonū et qꝫ io. h. f. i v. ſ beatus qui intelligit ſup egenū et pau. vere pauper ē qui filiorū more timet. vñ. beatus vir qui timet do.

noſtra †timentes deū 7 epulētur nobiſcum. Cumqꝫ abiſſet: reuerſuſ nūciauit vnum ex filijs iſrael iugulatum iacere in platea. Statimqꝫ exiliens de accubitu ſuo relinquenſ

ſ cibū aīe cibo corpis pferēs.

prandium ſuum ieiunus peruenit ad corpus. Tollenſqꝫ illud portauit ad domum ſuam occulte: vt dū ſol occubuiſſet: caute ſepeliret eū. Cumqꝫ occultaret corpus: mandu

† ſ primi: ſ fuerunt m. l. m. p. d. a. n. ſ tiranni ſ reddēs q̄ ſunt dei deo. et q̄ ſunt ceſaris ceſari

cauit panem cum †luctu 7 tremore memorans illum ſermonem quē dixit dñs per amos prophetā. Dies feſti veſtri conuertenť in lamentatōnem 7 luctum. Cū vero ſol oc

ſ qꝛ mortuis occumbit ſol iuſticie
ſ ſepultū mole pecca ti oſtēdit.

cubuiſſet abijt et ſepeliuit eum. Ar

† ſ carne amici nōis. non hōis inimici aīe. nul

guebant eum omēs †proximi ſui:

la enim peſtis efficacior ad nocendū qꝫ familiaris inimicus.

dicentes. Jam huius rei cauſa interfici iuſſus es. 7 vix effugiſti mortis imperium. 7 iterū ſepelis mortuos. Sed thobias plus timens

ſ qui pōt corpus et aīaꝫ p. ī g.
ſ qui corp⁹ tantū
ſ feſtinanter occulte

deum qꝫ regem rapiebat corpora

ſ vt nec ab humanitatis officio ceſſarꝫ. nec regē īdiſcrete offēderꝫ

occiſorꝝ 7 occultabat in domo ſua. 7 medijs noctibus ſepeliebat eos Contigit autem vt quadam die fatigat⁹ a ſepultura veniens domuꝫ iactaſſet ſe iuxta parieteꝫ et obdormiuiſſet: 7 ex nido hirundinuꝫ dormienti illi calida ſtercora inciderēt ſuper oculos eius. fieretqꝫ cecus. Hanc autem temptatōnē ideo permiſit dñs euenire illi: vt poſteris daretur exemplū patientię eius: ſicut et ſancti iob. Nam cum ab infantia ſua ſemper deum timuerit. 7 mandata eius cuſtodierit: non ē

ſ ſicut de iob dr. in oībus hiſ non peccauit iob l. a.

contriſtatus contra deum ꝙ pla

ſ cum temptaretur.

ga cecitatis euenerit ei: ſed immo

ſ filiali. vñ. timete dominū oēs ſancti eius. ſ iob. ſit nomē d. b. ſ. d. p. i. f. ē

bilis in dei timore permanſit: agēſ

ſ tota vita iuſtorum dies ē vnō in diebus hĳc mortu⁹ ē iob plen⁹ dierūꝫ

gratias deo omnibus diebus vitę tuę. Nā ſicut beato iob inſultabāt

ſ baldach. ſophar. et eliphath
ſ carne

reges. ita iſti parentes et cognati

ſ oēſ q̇ pie volunt viuere in chriſto patiuntur obꝓbria

eius. 7 irridebant vitam eius. di

ſ nuſqꝫ † ſ remuneratō vel vtilitas ſpei.

centes. Vbi eſt† ſpes tua pro qua

ſ quaſi mercennarius. mali enim aut vt ſerui deo timore ſeruiunt. aut vbi mercennarij mercedem querunt. ideo beatitudinem que eſt ipſe deus nunqꝫ recipient

elemoſinas faciebas 7 ſepulturas Thobias vero increpabat eos. dicens. Nolite ita loqui: quoniam

ſ ſancti eē debe⁹ ſicꝫ patribus ſ futuram inquirimus pro illa fideles ſumus

filij ſanctorum ſumus. 7 vitā illaꝫ

ſ non hanc ſ per gratiam. gratia autem dei vita eterna † ſ perſeuerātibus non incipientibus. vltima ſemper eſt expectanda dies hominis. vnde. qui perſeuerauerit vſqꝫ ī fi. h. ſ. e.

expectamus quam deus †datur⁹ ē his qui fidem ſuam nunqꝫ mutāt ab eo. Anna vero vxor eius ibat ad textrinum opus quotidie. 7 de

ſ labores m. t. qꝛ. m. h. 7c. et qui nō laborat nō manducet

labore manuum ſuarū victuꝫ quē conſequi potuiſſet deferebat. Vnde factum eſt vt hedum caprarum accipiens detuliſſet domi. Cuius cum vocem balantis vir eius au

ſ vir vxorem corrigit. ratio ſenſualitatem

diret: dixit. Videte ne furtiuus ſit ſed reddite eum dominis ſuis. qꝛa non licet nobis aut edere ex furto aliquid aut contingere. Ad hęc vxor ei⁹ irata reſpondit. Manifeſte

ſ ratio futura querit et inuiſibilia. cua noſtra econtra † ſ fructus elemoſinarum

facta eſt vana ſpes tua. et †elemo

ſ perijſſe paruerunt

ſinę tuę modo perierunt. Atqꝫ hiſ 7 alijs huiuſcemodi verbis exprobrabāt ei.

doctores 7 electos ſuos corrigebat. ſeqꝫ ad implorādā dei clemētiā ꝓ eterna vita conuertebat. thobias cec⁹ 7 verbū dei ꝓdicās reprobos 7 electos ſignificat. ſicut iacob cū angelo luctans factus ē claudus 7 benedictus In claudicatōe ſuę gētis infidelitatē. ī bñdictōne ſignificās fidē. Thobias vero vir ſanctus rurſus 7 increpatus a charitate ñ ceſſat Vñ. Charitas patiēſ ē. benigna ē 7c.

Ca. III.

ſ iuſtus in principio eſt accuſator ſui. qui celat vulnera nutrit. nos quoqȝ i oib⁹ que patimur deum iuſtum et miſericordem eē ſentiamus. vñ̄ miſericordiā et iudiciū c. t. d.

Tunc thobi

as igemuit ⁊ cepit ora
re cū lacrimis. dicenſ:
Iuſtus es domine. ⁊ omnia iudi
cia tua iuſta ſunt. ⁊ omnes vię tuę
miſericordia et veritas ⁊ iudiciū.
Et nūc dñe memor eſto mei: ne vin
ſ q̄ſumo ſ in futuro
ſ quaſi parce mihi ego ñ parco
dictam ſumas de peccatis meis:
ſ q̄ ego reminiſcor
neqȝ reminiſcaris delicta mea l' pa
ſ ſicut debuimus.
rentum meorū. qm̄ nō obediuim⁹
ſ iō a te iuſto iudice.
pręceptis tuis. ⁊ traditi ſumus in
ſ hoſtiū predā ſ exilium
direptōnem et captiuitatem ⁊ mor
ſ corpis vel aīe
tem ⁊ in fabulam ⁊ in improperiū
ſ gentibus
omnibus natōibus in quibus di
ſ tu ñ illi ſ peccatores ſ ſuper nos.
ſperſiſti noſ. Et nūc domie magna
iudicia tua: quia non egimuſ ſcd̄ȝ
ſ ō virtute i virtutē
precepta tua. ⁊ non ambulauimuſ
ſ et ñ corā hoibus
ſinceriter coram te. Et nunc domi
† ſ que exuperat omnē ſenſum ſ que in omib⁹ iuſta ⁑ ſ quaſi nō mea voluntas ſed tua ſt ſ nō meā. ⁑ ſ vrgentibus egiptijs filii iſrael clamāt ad dominū
ne ſcḋm † voluntatem ⁑ tuam ⁑ fac me
† ſ angelis ſ ⁑ in ſinu. in quiete anime abrahe cuius ipſe pater ſicut et fidei
cum. ⁊ † precipe in ⁑ pace recipere
ſ cupio diſſolui et eſſe tecum. ne malicia malorū mutet cor meū
ſpūm meuȝ. Expedit em̄ mihi ma
gis mori q̄ȝ viuere. Eadem itaqȝ
ſ qua thobias orauit et illa orauit
die contigit vt ſara filia raguelis i
rages ciuitate medoruȝ. ⁊ ipſa au
diret improperium ab vna ex an
cillis pr̄is ſui: quoniā tradita fue
rat ſeptem viris. ⁊ demoniū nomi
deſertor. pprium nomē demonis.
ne aſmodeus occiderat eos. mox
vt ingreſſi fuiſſent ad eaȝ. Ergo cū
pro culpa ſua increparet puellam
reſpondit ei. dicens. Amplius ex
te non videamus filium aut filiaȝ
ſuper terraȝ: interfectrix virorum
tuorum. Nunquid ⁊ occidere me
vis ſicut etiam occidiſti ſeptem vi
ros? Ad hanc vocem perrexit i ſu
ſ mentis.
perius periculum domus ſue: et
ſ in proſperitate eniȝ et aduerſitate ad ſanctā trinitateȝ preces debem⁹ dirigere
tribus diebus et tribus noctibus
ſ ſola oratōne pingueſcit quam macies corporis paſcit ſ oratio deum lenit. lacrima cogit. hec vngit. illa pūgit
ñ mādducauit neqȝ bibit. ſed in ora
tione perſiſtens cum lacrimis de
pręcabatur dñm vt ab iſto impro
ſ infidelitatis ſ et aduentu filii
perio liberaret eam. Factum ē aūt
ſ luie ſancte trinitatis iplemur vt oratōnē cōpleamus.
die tercia cū compleret benedictō
nem: benedicens dñm. dixit. Bñ
ſ non recēs ſ quos
dictum ē nomen tuum deus pr̄m
debemus imitari quorum iuuamur meritis
ſ ſimiliter cum irat⁹ fueris miſericordie recordaberis.
noſtrorum qui cum iratus fueris
miſericordiam facies. ⁊ in tempo
ſ non dimittit deus peccata niſi in tribulatione et cordis cōtritōne. vnde. cor contritum et hu. nō d.
ſ ñ aliiſ
re tribulatōiſ peccata dimittis hiſ
ſ corde ore et opere ſ ñ aliud a te
ſ non ad ydola non ad mea merita
qui inuocant te. Ad te domine faci
ſ mentis que tibi ſoli placet.
ſ quia inueni cor meum vt orarē te
† ſ interiores. de quibus dicitur. leua oculoſ tuos et vide. et alibi. oculi tui colūbarum.
em meā couerto. † ad te oculos me
oſ erigo. Peto domie vt de vincu
lo improperij huiuſ abſoluas me.
aut certe deſuper terram eripias
ſ ſ quia
me. Tu ſcis domine quia nunquā
ſ nolui cognoſcere thorum in delicto
concupiui virū. ⁊ mundam ſerua
ui animam meā ab omini concupi
ſ carnis. ſ q̄ riſus dolori miſcebit.
ſcentia. Nunq̄ȝ cum ludentib⁹ mi
ſ mentis
ſcui me. neqȝ cum his qui in leuitā
ſ de vitio in vitium ſ nō cōſenſi
te ambulant participē me prebui.
ſ vt tibi fructū faciam † ſ timens maledictōnem ſterilitatis
Virū aūt cum † timore tuo non cuȝ
ſ carniſ
libidie mea conſenſi ſuſcipere. Et
ſ nihil temere diffiniamus q̄ nobis dubia ſunt. deo diffinienda reſeruemus
aut ego idigna fui illis. aut illi for
ſitan mihi digni non fuerūt: quia
ſ quod verum ē. ſ intactaȝ
forſitan viro aliij conſeruaſti me.

Vel' parentū. Reddet deus peccata pr̄m vſqȝ in terciaȝ et quartā generatōnem his q̄ ſe oderūt. ⁊ ſi iſtos malis pr̄ib⁹ ſunt.

Sara. B. Turbā natōnū ſignificat: cuius doctores cuncti vitā tm̄ hu⁹ ſeculi qd̄ ſeptē dieb⁹ euoluitur nouerāt: ęterna neſciebant. Iō a dyabolo rapti. quaſi ydolatrię mācipati donec venit xp̄s ver⁹ ſponſus qui eā ſibi i fide deſponſauit hoſte ſupato. ſicut ſathan alligato dyabolo pn̄te ⁊ cooperante angelo. in quo ſaluatoris diuinitas ſicut i thobia ſignificat' humanitas. Nec mirandū q̄ duas perſonas angeli. ſ. ⁊ hoīs vnam chriſti figurare pſonā dicimus. q̄ i expoſitōnibus patrū legimus vnā eius eē pſonam i yſaac ⁊ ariete figura
tā: q̄ i humanitate occiditur vt ouis: i diuinitate pmanet ipaſſibilis cū patre ſicut yſaac cū abrahā domum reuertitur incolumis. Si enim aries chriſti humaītatē: hō ſignificat diuinitatē: cur nō apti⁹ hō humaītateȝ: angelus deitatē.

In ſupiori enī mētis noſtrę debem⁹ orare. vñ chriſtus i mōte daniel i cęnaculo orat ⁊ heliſeus hȝ cęnaclā. ⁊ chriſtus in cęnaculo paſcha celebrat

Cū cōpleret o. Nomē pleitudinis in bono ſolet accipi. vñ. Ubi venit plenitudo tempis miſit de⁹ f. ſ. ⁊c ⁊ ipleti ſunt dies purgatōiſ marię. ⁊ d' moyſe. ad finē vſqȝ ↄplenit

ſ q. neſcio qd̄ bonum. ſʒ tu noſti
Non eſt em̄ i homis ptāte conſili
ſ vnde. quis cōſiliarius eius fuit.
um tuū. Hoc autem pro certo ha
bet om̄is qui colit te: quia vita eiꝰ
ſ pſtiterit ſ qui legittime certauerit coronabit̄ et qui pſeuerauerit ſ. e. ſ
ſi i probatōe fuerit coronabitur
ſ a te ne deficiat
ſi aūt in tribulatōe fuerit liberabit̄
miſericorditer eni corripis qui flagellas om nē filium quē recipis
ꝛ ſi i correctōe fuerit ad miſcđiaʒ
ſ q̄ creaſti pdere nō viſ
venire tuā licebit. Non eni delecta
ſ tribulationibꝰ ſ ꝙ a nobis
ris in perditōibus noſtris. qꝛ poſt
ſ corpis vel ai ſ vtriuſꝙ. vn̄ poſt tenebras ſpero lucem.
tempeſtatē tranquillā facis. ꝛ poſt
ſ beati qui lugent quoniā i. cōſo.
lacrimatōneʒ ꝛ fletū exultationem
ſ cui oīa debe
infūdis. Sit nomē tuū deus bn̄di
mus ſ ſine fine ſ implete
ctum in ſecula. In illo tempore ex
ſ thobie et ſare ſ i bn̄placito
audite ſūt p̄ces amboꝝ in ꝯſpectu
ſ chriſtus
glorie ſūmi dei. et miſſus ē angelꝰ
ſ medicina dei
dn̄i ſanctꝰ raphael vt curaret eos
ſ ab angelis
ambos. quoꝝ vno tēpore recitate
ſūt oratōes in conſpectu domini.

Miſſus ē. Raphael medicīa di. miſſus ē dn̄s in mundū q de ſe ipſo ait. Non eſt opus valentibꝰ medicus ſ. na. ha. q ꝛ populum iudaicū a tenebris pfidie. ꝛ gentilē liberaret: ab ydolatrie ſeruitute. de quo vocabit̄ magni ꝯſilij āgelꝰ.

C. IIII.

IGitur cum thobias
putaret oratōeʒ ſuam exaudiri vt
mori potuiſſet: vocauit ad ſe tho
ſ audi q̄ me
biam filiū ſuū dixitꝙ ei. Audi fili
debes imitari ſ intelligētia
mi verba oriſ mei. ꝛ ea i corde tuo
ſ religionis
quaſi fūdamēta ꝯſtrue. Cū accepit
ſ nemo vnꝙ carnē ſu. o. b.
deus aiaʒ meā. corpus meū ſepeli.
ſ honora pa. t. et ma. t. ꝛc. et q̄ maledixerit patri vel matri. mor. m.
ꝛ honoreʒ habebis m̄ri tue oibus
q. ne ſis ingratus maternis laboribꝰ ei redde te qui cum dolore dedit te
diebꝰ vite eiꝰ. Memor enim eſſe
debes: q̄ ꝛ quāta picula ꝑpeſſa ſit
propter te i vtero ſuo. Cū aūt ꝛ ipſa
ſ in bono ſ ſimul viuunt ſancti ſimul ſepeliunt̄ quorū eadē in vita fides et eadem in morte requies.
cōpleuerit tps vite ſue: ſepelies eā
ſ nō dicit noctibus. qꝛ tota vita iuſtorum dies eſt.
circa me. Omnibus aūt diebꝰ vite tue
ſ vel dn̄m. caritatē dei. ſpem. fidē
i mēte habeto deū: ꝛ caue ne aliq̄n
ſ nō dicā facias ſ ꝙ eſt fouere vel tacere cū poſſis arguere
peccato cōſētias ꝛ p̄termittas pre
ſ nō de rapina
cepta dei n̄ri. Ex ſubſtantia tua fac

Corpus meuʒ ſe. Corpa ſepeliendo q. ſacroſanctū depoſitū tre ꝯmendamus. q̄ reddēda glorificanda in reſurrectōe credimꝰ

ſ miſericordiā q̄ priꝰ eſt in mente q̄ꝫ in ope. vn̄ qui miseret̄ et cōmodat ſ oī petenti te tribue
vn̄. viſitās ſpecieʒ tuā n̄ peccabis
elemoſinā: ꝛ noli auertere faciem
ſ debes eni diligere p. t.
iudiciū ſine miſcđia fiet ei qui nō facit miſericordiā. date et dabitur vobis ſ beati eni miſericordes. q. i. m. co.
tuā ab vllo paupe. Ita eni fiet: vt
ſecundū facultatem nō ex triſticia aut ex neceſ
nec a te auertat̄ facies dn̄i. Quō
ſitate. hylarem eni da. d. d.
potueris ita eſto miſericors. Si
m̄ltū tibi fuerit abūdāter tribue: ſi
ſ volūtas a deo penſatur nō dati quātitas.
exiguū tibi fuerit etiā exiguū liben
ter ipartiri ſtude. Premium enim
ſ vn̄ theſaurizate vobis the. i. ce.
iudicij ubi nemo ſufficiet ſi miſcđia deficiet
bonū tibi theſaurizas i die neceſſi
ſ vn̄ abſcōdite elemoſinā i ſinu pau:
tatis: qm̄ elemoſina ab oī peccato
ſ eterna ſ redemptio anie uiri ꝓprie diuicie et alibi. peccata tua elemoſinis redime. Item ſicut aqua extinguit igneʒ i. e. e. p.
ꝛ a morte liberat. ꝛ nō patiet̄ aiam
ſ inferni
ire i tenebras. Fiducia magna erit
ſ et ſi nō coram hoibus
corā ſūmo deo elemoſia: oibꝰ faciē
ſ caue
tibus eam. Attēde tibi fili mi ab oī
ſ mētis et corpis ſ expoſitio
fornicatōe. ꝛ p̄ter vxoreʒ tuā nūꝙ
ſ luxurie ſ neđū facere ſ nō veniat mibi peſ. ſu. iniciū oīs peccati ſupbia
patiaris crimen ſcire. Superbiam
ſ mente ſ neđū facto
nūꝙ in tuo ſēſu aut in tuo verbo
ſ et ſi aliq̄n ſit nō regnet ſ ibi ceciderūt oēs qui opantur iniquitatem
domiari permittas. In ipſa enim
mentis vel corpis hominis vel angeli ſ non veniat mihi pes ſupbie
initiū ſumpſit omnis pditio. Qui
non morabit̄ opꝰ mercennarij tui apud te vſꝙ mane. qui meruit opando nō mercatur expectando
cunꝙ tibi aliquid opatus fuerit.
ſtatim ei mercedē reſtitue. ꝛ merceſ
mercēnarij tui apud te omnino nō
ſ qđ tibi nō uis. alij ne feceris
remaneat. Quod ab alio oderis fi
eri tibi: vide ne tu aliquādo alteri
ſ frange e. p. ſ beatus q̄ intelligit ſuper egenū et pau. ſ elemoſinā tribue ut opibus mie etiā iniuſti peccata ſepeliātur. i multis eni offendimus omēs. vn̄ ob. nō comedi buccellam meā ſolus.
facias. Panem tuū cū eſuriētibus
ſ qui reddere nō p̄nt ſ cū videris nudū opi cū
ſ non de rapina
ꝛ egētibus cōmede. ꝛ de veſtimētis
ſ q̄ indigent ſ verbi dei
tuis nudos tege. Panem tuū ꝛ vi
ſ qđ letificat cor ho. ſ nemo ē q̄ viuat et n̄ pec
num tuū ſup ſepulturam iuſti cōſti
tue ſ nolite margaritas ponere ante porcos et ſanctuʒ nolite dare canibus nō cōuiueris cum peccatoribꝰ qꝛ a cōuictu mores cōformant̄
tue. et noli ex eo mādu care ꝛ bibe
ſ ipio ne dederis ſ oia fac cū cōſilio
re cum peccatoribus. Cōſiliū ſemp
ſ nō a ſtulto in quo nō ē ſ. ſ qui pſeuerau erit in. fi. ſ. c.
a ſapiēte ꝑquire. Omni tēpore bn̄

ſ cogitationib⁹ verbis opibus ſ actiones co
gitationes.
dic deuȝ· ⁊ pete ab eo vt vias tuaſ
ſ ad ſe ſ nõ i mũdo
dirigat· ⁊ omnia cõſilia tua in ipſo
ſ firmiter
ꝑmaneãt. Indico etiam tibi fili mi
dediſſe me decem talẽta argẽti duȝ
infantulus eſſes gabelo in rages
ciuitate medoꝝ· ⁊ chirographum
eius apud me habeo. Et ideo per
quire quõ ad eũ ꝑuenias· ⁊ recipi-
as ab eo ſupra memoratuȝ pond⁹
argẽti· ⁊ reſtitues ei chirographũ
ſuum. Noli timere fili mi: paupem
ſ in hoc mũdo
quidem vitam gerimus: ſed mlta
ſ i futuro ſ timor dñi ẽ recedere a ma
lo vel a pctõ. vñ timeas deũ et recedas a malis
ſ beatus qui timet do.
bona habebim⁹ ſi timuerim⁹ deũ
ſ declina a malo
⁊ receſſerimus ab omni peccato ⁊
ſ fac bonũ
fecerimus bene.

C. V.

Tunc reſpõdit thobias patri ſuo ⁊ dixit
ſ dat nobis exẽplum, vt ſanctis patrib⁹ obedi
amus. vñ honora p. t. et m
Omnia ꝙcepiſti michi · faciam pr̃
Quõ aũt pecuniaȝ hanc requiraȝ
ignoro . Ille me neſcit · ⁊ ego eum
ignoro. Quod ſignũ dabo ei? Sȝ
neqȝ viam ꝑ quaȝ ꝑgatur illuc· ali
quando cognoui. Tunc pater ſuuſ
rñdit illi· ⁊ dixit. Chirographum
quidem illius apud me habeo: qđ
dum illi oſtẽderis ſtatim reſtituet.
Sȝ ꝑge nunc ⁊ inquire tibi aliquẽ
fideleȝ virũ: qui eat tecũ ſalua mer
cede ſua· dũ adhuc viuo· vt recipi
as eam. Tunc egreſſus thobiaſ in
uenit iuuenẽ ſplendidũ ſtantẽ ꝙci-
ctuȝ· ⁊ quaſi paratũ ad ambulãdũ
Et ignorãs ꝙ angl's dei eſſet: ſalu
tauit eũ ⁊ dixit. Vñ te habem⁹ bo-
ne iuuenis? At ille rñdit. Ex filijs
iſrahel. Et thobias dixit ei: Noſti
viam ꝗ̃ ducit in regionẽ medorũ?
Cui rñdit: Noui ⁊ oĩa itinera eiuſ
ſ angeli enĩ apud ſanctos manẽt
freqũeter ambulaui· ⁊ mãſi apud

ſ boni enĩ equales angelis et coheredes et con
ciues futuri ſunt
gabelum fratrẽ nr̃m ꝗ moraẽ in ra
†ciuitas ſanctorũ in monte. peccatorũ in valle
ges medoꝝ· ꝗ poſita eſt in † monte
poſita ẽ
egbathanis. Cui thobias ait: Su
ſ nihil ſine conſilio patris agen dũ decreuit.
ſtine me obſecro: donec hęc ipſa
nunciẽ pr̃i meo. Tũc ingreſſ⁹ tho-
bias idicauit vniuerſa hec pr̃i ſuo
ſ qr cito occurrebat qđ volebat· vel qr ſubito.
Sup ꝗ̃ ãmiratus pater rogauit vt
introiret ad eũ. Ingreſſus itaqȝ ſa
lutauit eũ· ⁊ dixit: Gaudiũ tibi ſit
ſ ꝑplũs iudeorũ
ſemꝑ. Et ait thobias: Quale gau-
dium mihi erit· ꝗ in tenebriſ ſedeo
⁊ lumẽ cęli non video? Cui ait iu-
†ap.ꝑpinquabit enĩ reg. c.
uenis. Forti aĩo eſto: †i ꝓximo eſt
vt a deo cureris. Dixit itaqȝ thobi
as. Nunqđ poteris ꝑducere filiuȝ
meũ ad gabelũ in rages ciuitatem
medoꝝ? Et cũ redieriſ· reſtituã tibi
mercedẽ tuaȝ . Et dixit ei angelus.
Ego ducã ⁊ reducã eum ad te. Cui
tobiaſ rñdit. Rogo te. indica mihi
de ꝗ domo: aut de qua tribu es tu
Cui raphahel angl's dixit: Genus
ꝗris mercẽnarij: an ipſũ mercẽna-
rium qui cũ filio tuo eat? Sed ne
forte ſolicitũ te reddã: ego ſũ azari
as · ananię magni filius. Et thobi
as rñdit. Ex magno genere es tu:
Sȝ peto ne iraſcaris ꝙ voluerim
cognoſcere genus tuũ. Dixit auteȝ
illi angl's Ego ſanũ ducã ⁊ ſanum
tibi reducã filiũ tuum. Rñdẽs aũt
thobias ait: Bene ambuletis· ⁊ ſit
dñs in itinere veſtro· ⁊ angl's eiuſ
comiteẽ vobiſcũ· Tũc ꝑatis oĩbuſ
ſ neceſſaria
ꝗ erãt in via portãda· fecit thobiaſ
vale patri ſuo· ⁊ matri ſuę· ⁊ ambu
lauerũt ambo ſimul· Cumqȝ ꝓfecti
eſſent· cępit mater ei⁹ flere ⁊ dicere
ſ muliebriſ impatientia· affectio materna
Baculũ ſenectutis noſtrę tuliſti· ⁊
trãſmiſiſti a nobis: Nunqȝ fuiſſet
ipſa pecunia pro qua miſiſti eum.
Sufficiebat nobis pauꝑtas nr̃a.
vt diuicias computarem⁹ hoc · ꝙ
videbam⁹ filiũ noſtruȝ . Dixit eiqȝ

Ex filijs iſrael. Erat enim ex numero angeloꝝ qui ſunt filij iſrael qr ſemꝑ vident deum facie ad fa. ⁊ ſę-pe mittunẽ in cuſtodia filioꝝ iſrael .i. videntium deuȝ. vnde ꝯſtitui terminos populoꝝ iuxta numerũ fi. iſrael.

Tunc igreſſus thobias. B. Apparuit angelus thobie ⁊ ſociũ ſe ꝓbuit ⁊ filius dei hominẽ aſſumpſit· ⁊ viſibiliter cũ hominibus ꝯuerſatus humanum genus ſaluauit.

introduxit thobiaſ angelũ ad patrẽ ⁊c. ⁊ dominus ꝑ miracula ꝗ̃ i carne fecit populo iudeoꝝ ex quo carneȝ ſuſceperat oſtẽdit· qr ẽ filius ⁊ angelus .i. nuncius paterne volũtatis· cui etiã gaudium ꝑpetue ſalutis ꝓdicauit: dicens · penitentiã agite appro. enĩ r. cę. ⁊ deſperantib⁹ de lumine celeſti. Ego ſum inqͭt lux mũdi · ꝗ ſequiẽ m. nõ. a. in. te.

Et dixit ei angelus Ego ducã. B. Promittit angel⁹ thobie ducere filiũ ſuũ in ciuitatẽ medoꝝ ⁊ reducere. Promittit xp̃us iudeis credẽtib⁹ ꝗ̃uis plures ſint cęcati qr incarnationis ſuę ſacramenta gentibus apiat ⁊ i fine tpm̃ ꝓpſo iudeorum latius pãdat· comitãte ⁊ cooꝑante diuinitatis ſue fide · deduct⁹ ad medos dicit. Alias oues habeo ꝗ non ſunt ex h. o. De reducẽdo dicit apoſtol⁹ donec plenitudo gentium intraret· ⁊ ſic oĩs iſ. ſ. f. eret. Interrogante angeluȝ thobia vnde eſſet · ego ſum ĩquit azariaſ ananie magni fili⁹. Azarias adiutor Ananias gloria dei · chriſt⁹ quoqȝ fidelib⁹ ſuis indicat qr ipſe eſt de quo diciẽ. Adiutor meus ⁊ liberator meuſ tu es dñe ne moreris · ⁊ vidimus gloriã eius g. q. u. a. p.

Tunc para. B. Apparente dño in carne parata ſunt omnia ꝗ ad redemptionẽ noſtrã neceſſaria erãt· ⁊ ꝗbus eccl'ię fides ⁊ vita nutriaẽ ⁊ firmetur· donec hui⁹ ſeculi via finiatur. i. virtutes eius doctrina· tẽptatio· paſſio· reſurrectio· aſcẽſio ſp̃ũſſancti miſſio· fides credentiũ· ꝑſecutio· infideliũ· his in iudea ꝑactiſ· mediator di ⁊ hominuȝ ꝑ apl'os iudeis ꝯtribulibus ſuis· ⁊ gẽtibuſ gaudia ſupne ſalutis ⁊ pacis ꝓdicauit ⁊ his ꝗ accipe ⁊ credere volebãt ꝑ ſeipſũ donauit ⁊ ſic ad ſalutem gentiũ ꝑ apl'os ꝑuenit

Profectus ꝫ. Domino veniente ad gentes ſaluandas p̄dicatores veſtigia eius ſunt ſecuti q: q̄d iuſſit impleuerūt. vn̄. Euntes docete omnes gentes ⁊c. Domū quoqȝ cornelij ipſe deuſ p̄mo p ſe īpleuit ſpū ſancto ⁊ ſic petrus aqua pfudit· canes vocant̄ p̄dicatores q: dei domum ⁊ eius ſubſtātiā ⁊ oues ſpūales a furibus ⁊ beſtialibus ſpiritib⁹ ⁊ hereticis defendūt.

Manſit. Dominice paſſionis ſacramē tum manifeſte ſignificat̄· piſcis enī q̄ thobiā deuorare cupiēs angelo docēte occiſus ē: dyabolum ſignificat· qui dum in redēptore nr̄o carnē appetijt captus ē potentia diuinitatis· Tigris ē fluuius q̄ rapidiſſimo curſu a tigri velociſſima beſtia ſic nominat̄ decurſuȝ noſtre mortalitatis ſignificat· in quo piſcis immanis latebat cū dyabolus hūani generis īuiſibilis ſeductor mortis habebat imperia. Māſit thobias iuxta tygris fluenta· q: dn̄s mundo apparēs inter mortales vitam duxit· ꝫ eum peccati vnda n̄ infundit nec ī eo princepſ mūdi veniēs q̄cqȝ habuit.

Exiuit ꝫ. Chriſtus mortē cui nil debebat accepit vt pedes .ſ. ſuos .i. mēbra ſua a ꝯtagione peccati ⁊ mortis ablueret. Occurrit piſcis euȝ deuorare cupiens· ⁊ dn̄o in cruce paſſo dyabolus· quo moriente crucifix⁹ erat aduenit· q̄rens ſi q̄d peccati in eo inueniſſet

Quem expaueſcēs. Chriſtus imminente mortis articulo cepit pauere ⁊ tedere n̄ dyabolū ꝫ mortē q̄ inuidia dyaboli ītrauit in orbem naturali carnis fragilitate p̄horreſcēs. vn̄ pater transfer calicē hūc a me.

Apprehende. Apprehendit chriſtus dyabolū q̄ eum cape ī cruce voluit· ⁊ moriendo vicit. Apprehēdit ergo brachiā vt caput nequiſſimū a corpe potentie ſue dextera ſepararet .i. nequitiā antiqui hoſtis ab his quos ſibi corpus fecerat auferret· ⁊ hos corpi ſuo .i. ecclesie inferret· branchiā enī habet piſcis in ꝯfinio capitis ⁊ corpis· ē aūt xp̄s caput ecclesie q̄ ē corpus ei⁹ ⁊ dyabolus caput ini/

ſ in dn̄o confidit cui cōmiſit eū

thobias. Noli flere. Saluus perueniet filius nr̄· ⁊ ſaluus reuertet̄ ad noſ ⁊ oculi tui videbūt illū. Credo enī q̄ angl̄s dei bonus comittetur ei· ⁊ bn̄ diſponit omnia q̄ circa eum geruntur: ita vt cū gaudio re

ſ ſuſcepta conſolatione

uertatur ad nos. Ad hanc vocē ceſ ſauit mater eius flere· ⁊ tacuit.

C. VI.

Profect⁹ ē aūt

ſ p̄dicatores. vn̄ famē

thobias· ⁊ canis ſecutus

patient̄ vt ca. et cir. ci.

eſt eum· ⁊ manſit prima manſio/

ſ decurſum mortalitatis

ne iuxta fluuiū tigris. Et exiuit vt pedeſ lauarȝ ſuoſ· ⁊ ecce piſcis immanis exiuit ad deuorandū eū. Quē expaueſcēs thobias· clamauit voce magna· dicens Dn̄e: inuadit me Et dixit ei angl̄s· Apprehende brachi

ſ dn̄s potentiaȝ dyaboli cōminuens paulū traduxit confidenter eruēs illos de pote

am eius: ⁊ trahe eum ad te. Quod

ſtate tenebrarū quos filios lucis p̄ſciuit et pre

cū feciſſet attraxit euȝ in ſiccū. ⁊ pal

deſtinauit.

pitare cepit ante pedes eius. Tūc dixit ei angelus. Exētera hūc piſcē ⁊ cor eius et fel ⁊ iecor repone tibi Sūt enim hec neceſſaria ad medicamēta vtiliter. Quod cum feciſſet aſſauit carnes eius ⁊ ſecū ſuſtuler̄t

ſ ſale ſapiētie ſ .i. apoſtolos de quib⁹

in via· cetera ſallierū: q̄ ſufficerēt

dr̄. vos eſtis ſal terre ſ thobias et angelus bo

eis· quouſqȝ p̄uenirent in rages ci

mo et deus.

uitatem medoꝝ. Tūc interrogauit thobiaſ angelū ⁊ dixit ei. Obſecro te azaria frater: vt dicas michi q̄d remedium habebūt iſta q̄ de piſce ſeruare iuſſiſti. Et rn̄dens angelus

ſ aſtutiā cordis intellectā et ardore ſpiritus crematam.

dixit ei· Cordis eius p̄ticulā ſi ſup

ſ effugat

carbones ponas· fumus eiuſ extricat omne genus demonioꝝ ſiue a

ſ forti ſ debili

viro ſiue a muliere: ita vt vltra nō accedat ad eoſ. Et fel vȝ ad vnguēdos oculos q̄bus fuerit albugo· ⁊ ſanabūt̄. Et dixit ei thobias. Ubi vis vt maneamus? Reſpōdenſqȝ angl̄s· ait: Eſt hic raguel noīe vir p̄pinquus d̄ tribu tua· ⁊ hic habȝ filiā nomie ſaram: ſed neqȝ maſclm neqȝ feminā vllā haber aliā preter

ſ pater ad filiū· poſtula a me et da. t.

eam. Tibi debetur oīſ ſubſtātia ei⁹ ⁊ oportet eā te accipe cōiugeȝ. Pete ergo eā a p̄re ei⁹· ⁊ dabit tibi eā in vxorem. Tūc rn̄dit thobias. Et dixit. Audio q: tradita ē ſeptē viriſ ⁊ mortui ſunt· ſed ⁊ hoc audiui: q: demonium occidit illos. Timeo ergo ne forte ⁊ michi hec eueniāt et cum ſim vnicus p̄entib⁹ meis· deponam ſenectutē illoꝝ cuȝ triſticia ad inferos. Tūc angelus raphael dixit ei· Audi me· et oſtendam tibi qui ſūt q̄bus p̄ualere pōt demoniū Hij nāqȝ qui cōiugiū ita ſuſcipiūt vt deum a ſe ⁊ a ſua mēte excludāt et ſue libidini ita vacent ſicut equ⁹ et mulus q̄bus non eſt intellectus habet poteſtateȝ demoniū ſup eos Tu aūt cum accepis eam· ingreſſ⁹ cubiculum per tres dies cōtinens eſto ab ea· ⁊ nichil aliud niſi orationibus vacabis cum ea. Ipſa autē nocte· incenſo iecore piſcis fugabi

ſ nō carnaliter ne oblo eī q̄ īfra dicet virginē

tur demonium. Scda vero nocte

quoꝝ q̄ ſunt corp⁹ ei⁹.

Qd cū feciſſet. Q. cū dn̄s nequitiam dyaboli manifeſtaret molitus eſt adhuc electis ſuis pſecutionē cōmouere. hi em̄ ſunt pedes ei⁹ p quos ambulat in terra q̄ ſup oīa regnat in celo.

Exentera hunc piſcē. Domin⁹ piſcē exenterauit cū nequitiam dyaboli lati⁹ ſanctis aperuit· ⁊· q· archana inſidiaꝝ ei⁹ reſerauit. Repoſuit ſibi cor eius q: calliditatē eiuſ in ſcripturis indicauit de quo dr̄. Serpens erat callidior cunctis animantib⁹ terre. Et alibi. Num ignoram⁹ aſtutias eius. Fel quoqȝ repoſuit. q: quanto malicie furore ꝯtra genus humanum ſeuiat ad cautele ſtudiū ſcribi ⁊ cōſeruari voluit. Jecur repoſuit q: maligna eius ꝯſilia aduerſum nos per doctores veritatis inſinuauit. Aiunt enī phiſici q: calore ⁊ occulta virtute iecoris excoquant̄ ⁊ digerant̄ cibi. Cum x̄o q̄ agere diſponimus ſedula cogitatione quo ordine ſint agēda exq̄rim⁹· q· acceptos in ſtomacho cibos ardore iecoris excoquimus.

Sunt enī hec. Aſtutia dyaboli ⁊ nequitia cognita nobis ad medelam p̄ficiunt· quāto enī ea certiuſ exploramus tāto certius declinamus.

Aſſauit carneſ. Quicq̄d ſibi ex hoc piſce aſſūpſerit ſignificat eos q̄ audito dei x̄bo malūt inter mēbra ſui deceptoris putrida ⁊ mortua reſidere q̄ȝ in corpus chriſti venire. Aſſauit carnes q̄a q̄s carnales inuenit ſpūs ſancti igne ſpūales ac fortiores reddidit qui ſup apl̄os in ignis viſione deſcendit.

Tantos dn̄s de iudea collegit ad fidem quāti ſufficerēt ad exēpluȝ vincēdi vel ad miniſteriū p̄dicandi donec in gentibus ecclesie fundamēta locarent.

Oportet ꝫ Raguel p̄plm gentiū ſignificat quē dn̄s p p̄dicatores ſuos viſitare ⁊ de eius ſtirpe ſpōſam ſibi ecclesiā aſſumere dignatus ē· quā bene ſignificat ſara vxoris abrahe equiuoca q̄ genuit yſaac filiū p̄miſſionis .i. liberum ecclesie populū. Raguel interp̄tat̄ paſtus eius deus vel amicus

qui .ſ. dicere poſſit· dñſ paſcet me· ⁊ nihil mihi deerit· ⁊ q̇ audire dignus ſit. Iam nõ dicaz vos ſeruos ſ; amicos meos.

in copulatõe ſanctoꝝ p̄triarcharuz
†forte erãt cõſtitute benedictões ad hoc vel a ſacerdote dicende vel ab alijs
admitteris. Tercia autẽ nocte† bñ
ſ poſtmodũ
dictõem ꝯſequeris vt filij ex vobiſ
† q² nõ dum carnalis interuenerat cõiunctio
pcreentur incolumes. †Tranſacta
aũt tercia nocte accipies virginem
cum timore domini amore filioꝝ
magis q̃ꝫ libidinis duct⁹: vt in ſe
mie abrae bñdictõz i filijs ꝯſeq̃ris

C. VII.

ſ doctores verbi
INgreſſi ſunt autem
ſ populũ gentilez quẽ dñs p doctores adijt
†populus quem nõ cognoui ·ſer· michi in· au· a· o· mihi·
ad raguelem ⁊ †ſuſcepit eos raguel
cũ gaudio. Intuensq̃ꝫ thobiã ra
guel: dixit anne vxori ſue. Quaz ſi
milis ẽ iuuenis iſte ꝯſobrino meo
Et cũ hec dixiſſet· ait· Vñ eſtis iu
uenes fratres noſtri? At illi dixerũt
ter bis .ſ. quos minuite captiuauerant
Ex tribu neptalim ſum⁹ †ex captiui
tate niniue· Dixitq̃ꝫ ill' raguel. No
ſtis thobiã fratrez meũ? Qui dixe
runt: nouimus. Cũq̃ꝫ multa bona
loqueretur de eo. Dixit angelus ad
raguelẽ. Thobias de quo interro
gas pater iſtius ẽ. Et miſit ſe ragu
el· ⁊ cũ lacrimis oſculatus eſt eum
⁊ plorans ſupra collũ eius· dixit.
Bñdictio ſit tibi fili mi: q² boni et
optimi viri filius es. Et anna vxor
eius ⁊ ſara ipſoruz filia lacrimate
ſunt. Poſtq̃ꝫ aũt locuti ſũt: p̄cepit
raguel occidi arietẽ· ⁊ pari cõuiuiũ
Cũq̃ꝫ hortaret̃ eos diſcumbere ad
prandium· thobias dixit. Hic ego
hodie non mãducabo neq̃ꝫ bibaz
niſi prius petitõem meã cõfirmes
⁊ pmittas michi dare ſaram filiaz
ſ gẽtilis pplũs
tuaz. Quo audito verbo raguel ex
†vniuerſis doctoribus
pauit· ſciẽs q̃d euenerit illis † ſeptẽ
viriſ· qui ingreſſi ſũt ad eã ⁊ timere
cepit: ne forte ⁊ huic ſiliter cõtin
geret. Et cũ nutaret ⁊ ñ daret petẽti
vllum reſpõſum: dixit ei angelus.
ſ xpo
Noli timere dare eaz iſti: qm̃ huic
ſ nõ alij
timẽti deũ debetur cõiunx filia tua
ſ qui nõ recte docebat
Propterea ali⁹ nõ potuit habere
ſ cõfirmatus i fide
illam. Tũc dixit raguel. Nõ dubi
to q̃ de⁹ preces ⁊ lacrimas meas
i cõſpectu ſuo admiſerit. Et credo
qm̃ ideo fecit vos venire ad me vt
iſta coniungeretur cognatõni ſue.
ſ p dicẽtis pphetam ſuſcitabit dñs vobis ex fratribus veſtris
ſcd̃m legem moyſi. Et nũc noli du
biũ gerere: q̃ tibi eã tradã. Et app̃
ſ deus eni opatur in nobis vt opemur. †ecclie
hendẽs dexteram †filie ſue: dextere
†omnium fidiũ qui p hos patres ſignificant̃.
thobie tradidit· dicẽs. De⁹ † abraã
⁊ de⁹ yſaac· de⁹ iacob· vobiſcuz ſit
⁊ ipſe cõiungat vos impleatq̃ꝫ bñ
dictõem ſuaz in vobis. Et accepta
cartha fecerũt cõſcriptionẽ cõiugij
Et poſt epulati ſũt· bñdicẽtes deũ
Uocauitq̃ꝫ raguel ad ſe annã vxo
rem ſuã· ⁊ p̄cepit ei vt paret alterũ
cubiculũ. Et introduxit illuc ſaraz
filiaz ſuã ⁊ lacrimata eſt. Dixitq̃ꝫ ei
Forti aio eſto filia mea· Dominuſ
celi det tibi gaudium pro tedio q̃d
perpeſſa es.

C. VIII.

POſtquaz uero
cenauerunt: introduxerũt
iuuenem ad eam. Recordatus ita
q̃ꝫ thobias ſermonum angeli· pro
tulit de caſſidili ſuo partẽ iecoris·
†ſpũſſanctus de quibus d² habes carbones ignis ſedebis ſup eos hi ſuperunt tibi in adiutorium et alibi carbones ignis cõgeres .ſ.c.c.
poſuitq̃ꝫ eaz ſup †carbones viuos
Tunc raphael angelus apprehen
dit demonium ⁊ religauit eum in
deſerto ſuperioris egypti. Tunc

Deus abraam. Sicut i baptiſmo abrenunciam⁹ dyabolo ⁊ omnib⁹ opibus eius ⁊ in patrẽ ⁊ in filiũ ⁊ in ſpiritũſanctuz nos credere ꝯfitemur· ⁊ ſimbolum noſtre fidei .q. cartam accipimus.

Poſtq̃ꝫ vero cena. B. Introduc⁹ thobias ad cubiculuz ꝓtulit de .ꝛc. Deus accepturuſ eccleſiã de gẽtibus in deſpõſationiſ initio iubet eam abrenũciare dyabolo ⁊ omnib⁹ pompis eius ⁊ cõfiteri fidez ſancte trinitatis in remiſſionẽ peccatoꝝ q̃d eſt intima piſcis viſcera viuis cremare carbonib⁹.

Raphael. B. Qr poſt abrenunciationẽ diaboli poſt ꝯfeſſionẽ vere fidei ſequit̃ peccatorũ remiſſio p aquaz baptiſmi expulſo dyabolo· dyabolũ ligauit q² a fideliũ leſione ceſſando ꝯpeſcuit· quos ⁊ ſi aliqñ tẽptare ad pbationẽ pmittit̃ ſuparare tñ phibetur.

Religauit eum in de. Deſertũ ⁊ egyptus corda infideliuz ſignificant q̃ a deo deſerta q² ei⁹ habitatiõe indigna· ⁊ iuxta interp̄tationẽ egipti pfidie ſue tenebriſ obſcurata. Merito aũt ⁊ q̇ a deo deſerit̃: a demonio replet̃· angelus vero demonẽ qui thobiã occidere volebat i deſerto ligauit .i. q̇ cohibitũ a fidelib⁹ q̇ ſunt membra xp̄i dyabolũ in ĩfidelibus tm̃ dñari pmittit in quib⁹ tamẽ tenet eũ ligatũ· q² nec ipſos tãtum ledere pmittit̃: q̃ntum nititur.

Quo audito. Audiẽs populus gentiuz verbũ fidei ⁊ amonitus ab apl̃is vt de ſtirpe ſua chriſto daret vxorẽ· nõ ſine certa exploratione potuit noue fidei iura ſuſcipe q² olim multos doctores habuit q̇ omẽs quaſi ſeptenario numero cõp̄henſi hanc tm̃ vitam nouerãt· de eterna nihil certũ dicebãt ⁊ iõ ſine ſpe vite ĩmortalis eterne mortis rapuit eos ĩteritus· docẽte aũt intrinſecus veritate et foris p doctoꝝ ora ſonante tandẽ intellexit q̃ iuſtũ ẽ vt qui ſtulta dicerẽt ſtulte pirent.

hortat⁹ ē virginē thobias: dixitq̃
ei Sara exurge ⁊ depcemur deū
hodie ⁊ cras ⁊ ſecundū cras: quia
his trib⁹ noctib⁹ deo iūgimur: ter
cia aūt trāſacta nocte· in noſtro eri
mus coniugio· Filij q̄ppe ſanctoꝝ
ſumus· ⁊ nō poſſum⁹ ita cōiūgi ſic
gentes q̄ ignorāt deū. Surgentes
ꝑiter inſtāter orabāt ambo ſil'· vt ſa
nitas daret̃ eis. Dixitq̃ thobias.
Dn̄e deus patrū nr̄oꝝ: benedicāt
ſ vel myſtice vel ad litterā.
te celi· terre· mareq̃ ⁊ fontes et flu
mia· ⁊ om̄s creature tue q̄ i eis ſūt
Tu feciſti adam de limo terre: dedi
ſti eiq̃ adiutoriū euaz. Et nūc dn̄e
tu ſcis qꝛ nō luxurie cauſa accipio
ſororē meaz cōiugē: ſed ſola poſte
ritatis dilectōe in q̄ benedicat̃ no
mē tuū in ſecula ſeculoꝝ. Dixit ita
q̃ ſara: Miſerere nobis dn̄e: miſe
rere nobis. ⁊ cōſeneſcamus ambo
ſ p̄dicatorum.
ꝑiter ſani. Et factū eſt circa pulloꝝ
cantū accerſiri iuſſit raguel ſeruos
ſuos ⁊ abierūt cū eo ꝑiter· vt fode
rent ſepulcrū Dicebat eni ne ſimili
mō euenerit ei· quo ⁊ ceteris alijs
ſeptē viris qui ſūt igreſſi ad eā. Au
q̃ paſſet foſſā: reuerſus raguel ad
vxorem ſuā dixit ei. Mitte vnā ex
ancillis tuis· ⁊ videat ſi mortu⁹ eſt
vt ſepeliam anteq̃ luceſcat· Atilla
miſi' vnā ex ācillis ſuis Que igreſ
ſa cubiclm repit eos ſaluos ⁊ icolu
mes: ſecū ꝑiter dormientes. Et re
uerſa nūciauit bonū nunciū Et bn̄
dixerūt dn̄m· raguel videlz ⁊ anna
vxor ei⁹. Et dixerūt: Benedicimus
te dn̄e deus iſrael: qꝛ nō cōtigit no
bis queadmodū putabamus. Fe
ciſti eni nobiſcū miſericordiā tuaz
⁊ excluſiſti a nobis inimicum pſe
quētē nos. Miſert⁹ es aūt duob⁹
vnicis. Fac eos domine plenī⁹ be
nedicere te· ⁊ ſacrificiuz laudis tue
⁊ ſue ſanitatis offerre: vt congno

ſcat vniuerſitas gētiū· qꝛ tu es de⁹
ſolus in vniuerſa terra. Statiq̃ p̄
cepit ſeruis ſuis raguel· vt repleret̃
terra foſſam quā fecerāt: ꝓuſq̃ elu
ceſſeret Vxori aūt ſue dixit vt iſtru
eret cōuiuiū· ⁊ p̄pararet oīa que in
cibos erāt iter agētibus neceſſaria
Duaſq̃ pinguas vaccas ⁊ q̄tuor
arietes occidi fecit. et ꝑari epulas
oib⁹ vicis ſuis· cūctiſq̃ amicis. Et
adiurauit raguel thobiā: vt duas
ebdomadas moraret̃ apud eū. De
ſ vn̄ zacheus.
oibus aūt q̄ poſſidebat raguel· di
dimidiū bonorū m. do. p.
midiā ꝑtē dedit thobie. ⁊ fecit hāc
ſcripturā: vt ꝑs dimidia q̄ ſuperat
p⁹ obitū eoꝝ thobie dn̄o deuenirꝫ

C. IX.

Tunc vocauit
ſ fideles qui membra xp̄i ſunt
thobias angelum ad ſe:
ſ prius ſ tantū.
quē q̄dez hoiez eſtimabat· dixitq̃
ei· Azaria frater: peto vt auſcultas
verba mea. Si meipſuz tradā tibi
ſ n̄ dignā mercedē tibi reddidero ſ nō ſunt cō
ſeruuz: non ero ꝯdignus ꝓuidētie
digne paſſiones huius t. ad. f. g. ⁊c.
tue· Tamen obſecro te vt aſſumas
tibi aīalia ſiue ſeruitia· ⁊ vadas ad
gabelum in rages ciuitatē medoꝝ
reddaſq̃ ei chirographum ſuum·
⁊ recipias ab eo pecuniaz ⁊ roges
ſ xp̄i et eccleſie ī quib⁹ facit xp̄s de aqua
eū venire ad nupcias meas. Scis
vinū nouum· i· in lege oſtēdit ſpūalē itellectum
enim ipſe quoniam numerat pater
meus dies· ⁊ ſi tardauero vna die
plus ꝯtriſtat̃ aīa ei⁹. Et ecce vides
quō adiurauit me raguel· cuius ad
iuramētū ſpernere non poſſū· Tūc
raphael aſſumens quattuor ex
ſ ꝑ quadratu anime vel quattuor virtutuz ſta
bilitate ſ p̄dicatores de gentib⁹ ꝑ quos alij col
ligūt̃. ſ eorum quibus p̄dicauit· vnde apoſto
lus. ſeruum omnium me feci.
† qui fraterne infirmitatis onera caritate ſub
diti portāt· tales adiuuāte raphael ꝑducūt ga
ſeruis raguelis ⁊† duos camelos
belum ad nupcias thobie cum ad vnitatem ec
cleſie nouos populos chriſto opitulāte predica
in rages ciuitatem medoꝝ ꝑrexit·
tores adducunt.
⁊ iueniēs gabelū dedit ei chirogra
ſ fidei obedientiā
phum ſuū· ⁊ recepit omnē pecuniā
ſ xp̄o
Indicauitq̃ ei de thobia filio tho

Et factum ē.
Cantus pulloꝝ ſonus
ē p̄dicatoꝝ qui poſt te
nebras erroꝝ diem lu
cis annūciant futurū.
Erant in gentibus q̄
dubitarēt an dn̄s ve
re viciſſet antiquū ho
ſtem· ⁊ ideo fidem no
mis eius obruere atq̃
abſcondere ſatius eſti
marēt· ſ poſtmodū ag
nita veritatis luce. q.
aurora p̄cedente· ⁊ cre
breſcente cantu pullo
rum. i. voce p̄dicatorū
veraciter xp̄m hoſte ſu
ꝑato ſponſum eſſe ſan
cte eccleſie cognouerūt
Benedicimus
te do. Be. Letat̃ ra
guel de vita thobie et
ꝯiunctione filie ſue· et
benedicēs deū occidit
duas vaccas ⁊ q̄ttuor
arietes. Parat epulas
omnib⁹ amicis ⁊ vici
nis ſuis. Letat̃ popul⁹
gentiū de fide xp̄i ⁊ de
notione ſue gentis in
fide dn̄i ꝓficientibus
vt etiā de ipſis docto
res fierent qui poſtmo
dum martires exiſterēt
hi vacce ſunt qꝛ iugū
euāgelij portauerūt· ⁊
q̄ portarēt p̄dicādo ge
nuerunt. Arietes ſunt
tanq̃ duces ⁊ patres
populoꝝ. vn̄. Afferte
dn̄o fi. aꝝ. Sūt craſſi
gratia ſupne dilectio
nis referti. vn̄. Sicut
adipe· ⁊ pin. r. a. m.

Duas quoq̃
vac. B. Apoſtol' gē
tium eos q̄ ad fidē ve
nerant de ſtirpe ſua ta
les eſſe docuit quos ꝑ
excellētia virtutis tem
taret inuidus hoſtis ⁊
tētatos nō vinceret·
ſ victores ⁊ martires
faceret. Eos quoq̃ oc
cidi fecit quos carnem
ſuaz ꝓ xp̄o crucifigere
docuit cū vicijs ⁊ ꝯcu
piſcētijs· hoꝝ occiſione
epulas pauit qꝛ vita ꝑ
fectus paſſio ⁊ corona
ſanctoꝝ martiris letic ā
tribuūt q̄ epulas ex eis
quoꝝ reficiunt̃ exēplis
accipiunt.
Quattuor arie
tes. Quia ſancti do
ctores ⁊ martires· iiij· li
bros euāgelij fide ⁊ o
pere ꝯſeruāt prudētia·
iuſticia· fortitudo· tem
perātia muniunt̃· ⁊ q̄t
tuor ꝑtibus mundi in
ſtruunt eccleſiam dei.
Occidi fecit.
Quia alij ſponte mor
tificāt corpora ſua vt
ſint hoſtia viua· alij in
ter manus infidelium
ſubeunt martiria ꝑ ar
ma iuſticie a dextris et
a ſiniſtris. i. ꝓſperis et
in aduerſis hoſtē vin
centes antiquū.
Et adiurauit.
B. Adiuramus xp̄m
ut maneat nobiſcū do
nec ꝑfectionē q̄etis ꝑ
ſpūſſancti gratiā ꝯſeq̄
mur qua requieſcam⁹
⁊ a peccatis in corpore
⁊ a prauis cogitatōni
bus in mente.
Tamen obſe
cro te. Yſi. Aliquos
de credentib⁹ ſeruītes
tibi quib⁹ p̄dicandi cō
mittas officiū ad colli
gendas gentes q̄ non
dū fidei myſteriū ſuſce
perunt ſ tn̄ famam au
dierūt ⁊ talentū verbi
qd' fama didicerūt ꝑ fi
dei obedientiā reddāt
Nouus quottidie
populus in eccleſia col
ligit̃· poteſt tamē ſpeci
aliter intelligi q̄ litterā
legis ꝑ. lxx. interp̄tes
acceperūt. ⁊ iō fidem ei
cius ſuſceperunt.

hic oia q gesta sũt: fecitq eũ secum
ſ xpi ecclesie.
venire ad nuptias. Cũq ingressus
†xpm cum ecclesia cõuiuãtem.
esset domũ raguelis. inuenit †tho
†vñ osculetr me. o. o. ſ.
biã discũbẽtẽ. ⁊ exiliẽtes † osculati
ſ occurrũt fideles de gentib⁹ xpo. occur rit christus eis. sine quo nihil possum⁹ agere.
ſ p gaudio
sunt se inuicem Et fleuit gabelus:
benedixitq deum ⁊ dixit. Benedi
cat te deus israel q2 filius es opti
mi viri ⁊ iusti. ⁊ timẽtis deũ. ⁊ ele
mosinas faciẽtis. Et dicatur bene
dictõ sup vxorem tuã ⁊ sup paren
tes vestros ⁊ videatis filios vr̃os
⁊ filios filiorum vestrorũ vsq in ter
ciam ⁊ quartã generatõem. ⁊ sit se
ſ carnale vel opus vel imitatores
men vestrũ benedictũ a deo israel
qui regnat in secula seculorum. Cũq
oms̃ dixissent amen. accesserũt ad
conuiuium. Sed cum timore dñi
nupciarum cõuiuium exercebant.

C. X.

OM uero mo
ſ in eccl'ia de gentib⁹ ſ xpus
ras faceret tobias cã nupci
ſ qui de iudeis sigillatim credũt dolent
arũ sollicit⁹ erat pr ei⁹ tobias dicẽs
q christus tardat redire ad reliquias israel
Putas quare moratur filius me⁹
aut quare detentus ẽ ibi? Putas
ne gabelus mortuus ẽ ⁊ nemo red
dit illi pecuniã? Cepit autẽ contri
stari nimis ipse ⁊ ãna vxor eius cũ
eo. ⁊ ceperũt ãbo sil' flere. eo q die
statuto minime reuerteret filius eorum
ad eos. Flebat igit mater eius irre
mediabilibus lacrimis. atq3 dice
bat: Heu me fili mi: vt quid te mi
simus pegrinari lumen oculorum
ſ solatium vite nr̃e. spem posteritatis
nostrorum. baculũ senectutis nostrę
nostre.
solatiũ vitę nostrę spe3 posteritatis
nostrę? Oia simul in te vno hñtes
te nõ debuimus dimittere a nobis
Hc. thobias cecitate sua designat
Cui dicebat thobias. tace et noli
infideles. fide fideles.
turbari: sanus ẽ fili⁹ noster: satis fi
delis ẽ vir ille cũ quo misimus eũ.
Illa aũt nullo modo cõsolari pote

Satis fidelis. Illi .s. q de iudeis cre dunt se suosq3 cõsolan tur credẽtes q reuerta tur ad eos dñs ⁊ ois israel salu⁹ fiat. fidelis enĩ ẽ de⁹ q hoc pmisit.

rat. sed quotidie exilens circũspici
ebat. ⁊ circũibat vias oms̃ p quas
spes remeandi videbat. vt pcul vi
deret eum si fieri posset: venientem
At vero raguel dicebat ad generũ
suũ. Mane hic. ⁊ ego mitta3 nũciũ
salutis de te ad thobiã patrẽ tuum
Cui thobias ait: Ego noui q2 pater
meus ⁊ mater mea modo dies cõ
putant. ⁊ cruciat spũs eorum in ipsis
Cũq3 verbis multis rogaret ragu
el thobiã. ⁊ ille eum nulla ratione
vellet audire: tradidit ei sara3 ⁊ di
midiam ptẽ omnis substãtię suę i
pueris. in puellis. in pecudib⁹. in
camelis et i vaccis. ⁊ pecunia mul
ta et saluum atq gaudentẽ dimisit
eum a se dicens: Angelus dñi san
ctus sit in itinere vestro: pducatq3
vos incolumes: et inueniatis oia
recte circa pentes vr̃os. et videãt
oculi mei filios vestros priusq mo
riar. Et apphendẽtes pentes filiã
suã. osculati sũt eã et dimiserũt ire
monentes eam honorare soceros
diligere maritum: regere familiam
gubernare domum et se ipsã irrep
hensibilẽ exhibere.

C. XI.

QUnq3 reuerte
rentur: puenerũt ad charram q est
in medio itinere cõtra niniuen vn
decimo die. Dixitq3 angelus Tho
bia frater. scis quẽadmodum reli
quisti patrem tuũ. Si placet itaq
tibi pcedamus. ⁊ lento gradu in
sequant iter nostrũ familię simul
cum cõiuge tua et cum animalib⁹
Cũq hoc placuisset vt irent: dixit
raphael ad thobiam Tolle tecũ ex
felle piscis: erit enim necessarium.
Tulit itaq thobias ex felle illo et
abierunt. Anna aũt sedebat secus
viam quotidie in supcilio montis
vt respicere poterat de longinquo

At vero ra. Cu3 plenitudo gentiũ itra uerit nemo prohibere potest. quin dñs salu tem israel tribuat. ⁊ cę citatẽ eius q ex pte cõ tigit respiciat. Recor datus ẽ enĩ diuina cle mẽtia. quoniã tristicia magna ⁊ ꝯtinuus do lor ẽ iudeis credentib⁹ p fratrib⁹ infidelibus

Tradidit. Re mittunt i fie doctores ecclesię ad xpm. cũ ip sa ecclesia virtutũ diui tijs plena ad fidẽ illu strandã bonorumq ope rum substantia ditan da3 iudeorum gentem ex qua dei filius sumpsit carnem.

Precedamus Hc. Postq illumia tus ẽ populus gentiu3 pcedit diuina gratia ad illuminandã cecita tẽ iudeorum. vt in libris suis cognoscãt xp̃um verũ hominẽ ⁊ verum deum. ⁊ sic tandẽ. q. vi so angelo ⁊ filio suo quos diu nõ viderãt multũ gaudeãt. tandẽ .s. se ecclesię de gentib⁹ ꝯgregate mysteriorum ꝯmunione ꝯiungant.

C Blandimento
Be. Canis gaudebat
dum tecta dñoꝝ diu
inuiſa reuiſeret. gau-
dent doctores cũ de ef
fectu ſui opiſ. cũ iudeã
a dño recolligendã in
telligant. gaudẽt de ꝑ
mio vite eterne ⁊ cun-
ctis electis eodẽ ꝑmio
corda exhylarãda pre
dicunt ⁊ ſtatim aduẽ
turam gratiã ſancti ſpi
ritus edunt.
C Exurgẽs ce. Au
dito a doctoribꝰ verbo
ſalutis exurgit populꝰ
iudeoꝝ de pfidie ſue
cecitate lõga ⁊ amore
currit ad dñm. ꝫ offen
dens greſſibꝰ operũ do
nec renatus ⁊ inſtructꝰ
in xp̃o fidei ⁊ opatõis
lumen pcipiat.
C Tunc ſumẽs.
B. Dominus creden
tibus apte reuelat q̃n
ta ſit antiq̃ hoſtis ma-
licia. qui ipſum in paſ
ſione deuorare geſtiuit
ꝫ p hoc occiſus mẽbra
ſua. i. eos quos ante te
nebat amiſit.
C Albugo ex ocu
Be. Habet adhuc po
pulus iudeoꝝ velamẽ
ante faciẽ cordis vt ñ
itelligat gratiã chriſti
habet albuginẽ qꝛ can
didus ⁊ iuſtus ſibi vi-
detꝰ. q. membranũ oui
qꝛ cecitatẽ ſuſtinet mẽ
tis ſub ſpe ſtultiſſima
xp̃i adhuc naſcituri iu
deos liberaturi ⁊ impe
rium magnuꝫ daturi.
Cum aũt velamẽ alba
tum fuerit agnoſcẽt qꝛ
xp̃s iam venit ⁊ mun-
dum ſanguĩe redemit.
vnde ſequitꝰ qꝛ viſu re
cepto glorificabãt de-
um thobias cuꝫ vxore
ſua.
C Albugo ⁊c. Albu-
go deſignat ſtulticiam
populi ſibi placentis
habẽtis zelũ dei ꝫ nõ
ſecundũ ſcientiã de q̃-
bus dr. Suaꝫ iuſticiã
volẽtes ↄſtituere iuſti
cie dei nõ ſunt ſubiecti
Pupilla enĩ nigra vi
det. alba tenebroſa eſt
⁊ qui ſibi ſapiẽtes vi-
dentꝰ ⁊ dicũt. Nunq̃d
⁊ nos ſumus ceci? In
eis veritas nõ ẽ. Qui
aũt fragilitatis ⁊ igno
rãtie ↄſcij dicunt. dñe
deus illumĩa tenebras
meas a dño illuiantꝰ.
C Egreſſa ẽ. Lucẽ

Et dũ ex eodem loco ſpecularetur
aduẽtũ eius. vidit alõge ⁊ ilico co
gnouit venientẽ filiũ ſuũ: currẽſq̃
nunciauit viro ſuo. dicẽs: Ecce ve
nit filius tuus. Dixitq̃ raphael ad
thobiam. At vbi introieris domũ
tuã ſtatim adora dñm deum tuum
⁊ gratias agẽs ei. accede ad patrẽ
tuuꝫ ⁊ oſculare eũ. Statimq̃ lini
ſup oculos eius ex felle iſto piſcis
quod portas tecum. Scias enim
q̃m mox apiẽtur oculi eiuſ. ⁊ vide
bit pater tuuſ lumen celi. ⁊ in aſpe
† qꝛ ſalutis donũ ꝑnunciat et ſic dñs corda illu minat ſ doctores eccleſie qui hereticos. q. lupoſ
ctu tuo gaudebit† Tunc ꝑcucurrit
a ſummi paſtoris ouili fugãt
canis qui ſimul fuerat in via. ⁊ q̃ſi
† cauda finis corpis pfectionem ſignificat vel
nuncius adueniẽs blãdimẽto† ſue
mercedem q̃ in fine tribuitꝰ.
caude gaudebat. Et exurgẽs cecuſ
pater. cepit offendẽs pedibus cur
ſ aſſenſu ſ ei qui veritatis lumen
rere ⁊ data manu puero. occurrit i
cognouit ſ xp̃o
obuiam filio ſuo. Et ſuſpiciẽſ oſcu
latus ẽ eũ cũ vxore ſua. et ceperũt
ſ qꝛ ſero ſ qꝛ credũt in xp̃o.
flere p̃ gaudio. Cumq̃ adoraſſẽt deũ
et gratias egiſſent: cõſederũt. Tũc
ſumẽs thobias de felle piſcis. lini
† iudeorum populꝰ poſtq̃ amariſſimã antiquſ
uit oculos p̃ri ſuo. Et† ſuſtinuit q̃ſi
hoſtis maliciã cognouerit amiſſaꝫ recipiet lucẽ
dimidiam fere horã. ⁊ cepit albu-
go ex oculis eiuſ quaſi membrana
ſ in quo ſpes ſignificatꝰ qꝛ nondum viuit et in
oui egredi. Quã apphẽdẽs thobi
animatum ẽ ſed ſperatꝰ ſi aũt qđ nõ videmꝰ ſpe
as traxit ab oculis eius: ſtatiq̃ vi
ramus p patiam expectamꝰ. euãgelica quoq̃ p
ſũ recepit. Et glorificabãt deũ ipſe
abola ſub noĩe panis et vini et oui tres ſũmas
videlꝫ ⁊ vxor eius ⁊ oẽs q̃ ſciebãt
virtutes exprimit caritatẽ. ſ. fidem et ſpem
eum. Dicebatq̃ thobias. Bñdico
te dñe deus iſrl̃. qꝛ tu caſtigaſti me
⁊ tu ſaluaſti me. Et ecce ego video
thobiaꝫ filiũ meũ. Ingreſſa ẽ etiã
poſt ſeptẽ dies ſara vxor filij eius.
ſ diuerſe fideliũ pſone
⁊ oiſ familia ⁊ pecora ſana ⁊ came
ſ virtutes eccleſie
li ⁊ pecunia mlta vxoris: ſed ⁊ illa
ſ ſacta ſcripturarũ quã iudea gẽtibꝰ cõmiſerat
pecunia quaꝫ receꝑat a gabelo. Et
narrauit pentibus ſuis oia benefi
cia dei: q̃ feciſſet circa eũ p hominẽ
qui eũ duxerat. Veneruntq̃ achior
† vñ letamini gentes cũ plebe eius
⁊ nabath ↄſobrini thobie.† gaudẽ
tes ad thobiam. ⁊ ↄgratulantes ei
de oibus bonis q̃ circa illũ oſtẽde
ſ in ſpũalibus
rat deus. Et p ſeptẽ dies epulãtes
bonis et virtutibꝰ
oẽs cũ gaudio magno gauiſi ſũt.

C. XII.

Tunc vocauit ad ſe thobias filiũ ſuum
dixitq̃ ei: Quid poſſumꝰ dare vi-
ro iſti ſancto qui veĩt tecũ? Rñdẽſ
thobias dixit p̃ri ſuo: Pater quaꝫ
mercedẽ dabimus ei: aut quid di-
gnum poterit eſſe beneficijs eius?
Me duxit ⁊ reduxit ſanum: pecu
niam a gabelo ipſe recepit: vxoreꝫ
ipſe me habere fecit ⁊ demoniũ ipe
ab ea cõpeſcuit. gaudiũ pntibꝰ eiꝰ
fecit: meipſũ a deuoratione piſcis
eripuit: te quoq̃ videre fecit lumẽ
celi. ⁊ bonis oibus p eũ repleti ſu
mus. Quid illi adhuc poterimus
dignum dare? Sed peto te pat mi
vt roges eũ ſi forte dignabitur me
dietatem de oibus q̃ allata ſũt ſibi
aſſumere. Et vocantes eum pater
ſcꝫ. ⁊ filius. tulerũt eum in partem
⁊ rogare ceperũt vt dignaretꝰ dimi
ſ accepta
diam ptẽ omniũ q̃ attulerãt. accep
biliter recipe.
tam habere. Tũc dixit eis occulte.
ſ a quo omnia ſ i exẽplũ alijs
Benedicite deum celi ⁊ coraꝫ oibꝰ
ſ laudate ſ bñ agẽtibꝰ
viuẽtibꝰ ↄfitemi ei: qꝛ fecit vobiſ
† myſteria tegẽda opa dñi ꝑdicanda
cũ miſericordiã ſuam. Eteni† ſcrm
regis abſcõdere bonum eſt: opera
ſ vel honorificatũ
aũt dei reuelare ⁊ ↄfiteri honorifi
cum ẽ: Bona eſt oratio cuꝫ ieiunio
ſ in ſinu paupis abſcõdita
et elemoſina: magis q̃ theſauros
ſ in ſinu paupis ſ anie
auri recõdere q̃m elemoſina a mor
te liberat. ⁊ ipa ẽ q̃ purgat peccata
⁊ facit iuenire vitam eternaꝫ. Qui
ſ qui diligit iniquitatẽ o. a. ſ.
autẽ faciũt peccatum ⁊ iniq̃tatem:
hoſtes ſũt aie ſue. Manifeſto ergo

gratie ſpũalis q̃ ſepti-
formis ẽ ſignificat pꝰ
vij. dies illuminatiõis
ingreditꝰ vxor qꝛ poſt
q̃ꝫ iudea p fidẽ illumi
nata fuerit. poſtq̃ꝫ gra
tiaꝫ ſpũſſancti accepit
ingredietꝰ ad eã ecclia
vt ſit vnũ ouile ⁊ v. p.
⁊ ſit domus xp̃i vna
vno lapide angulari
firmata.

¶ Et nunc miſit me. ℞ Reditur⁹ i celum angel⁹ aptius q̇d ſit ꝛ quare venerit ꝛ q̇ reuerſurus ſit exponit. ꝛ xp̄s eidē populo latinus ꝑficienti ꝯditionez ſuam patefecit· oñdēs ꝙ ip̄e in patre ꝛ pater in filio ſit· angelus redit ad deū· thobias remanet apud patrē· et xp̄s a fidelibus ſuis intelligit̄ diuinitate p̄ri equalis· hūanitate hominibus ꝯſubſtātialiſ

vobis veritatē ꝛ non abſcondam
ʃ prius
a vobiſ occultum ſermonē. Quan
do orabas cū lacrimiſ ꝛ ſepeliebaſ
mortuos· ꝛ dereliquebas prādiuz
tuū ꝛ mortuos abſcondebaſ ꝑ diē
in domo tua ꝛ nocte ſepeliebaſ eoſ
ʃ q̄ accepta ē cū his opib⁹ miſc̄dic.
ego obtuli oratione͂ tuam dño. Et
ʃ corrigit deus filiuz quē recipit· quis eni͂ fili⁹ quem nō corripit pater.
quia accept⁹ eras deo neceſſe fuit
vt tēptatio probaret te. Et nūc mi
ſit me dominus vt curarē te. ꝛ ſarā
vxorem filij tui a demonio libera
rem. Ego enim ſū raphael angeluſ
ʃ ſeptenarius vniuerſitatē deſignat q2 totus mund⁹ ſeptenario numero agit̄ vel ꝑ ſeptiformi ſpiritu quo omēs boni replent̄
† aſtamus ſeruire pati quocūqȝ ſum⁹ miſſi· deus eni͂ vbiqȝ eſt
vnus ex ſeptē q̄ †aſtam⁹ ante dñm
ʃ timore
Cūqȝ hec audiſſent turbati ſunt· ꝛ
ʃ humiliati ʃ nō retro vt mali
trementes ceciderunt ſuꝑ terram i
faciē ſuā. Dixitqȝ eis āgelus: Pax
vobis· nolite timere: eteni cū eſſez
vobiſcū· ꝑ voluntatē dei erā. ipſū
benedicite ꝛ cantate illi: videbar q̄
† neceſſitate q̄ſi comedebā vt familiarior eſſem vobis nō neceſſitate· meus eni͂ cib⁹ eſt panis q̄ de celo deſcendit.
dem vobiſcū †manducare ꝛ bibere
ſed ego cibo inuiſibili ꝛ potu qui ab
† ʃ expleto negotio
hoibus videri non poteſt: vtor †Tē
pus ē ergo vt reuertar ad eum· qui
ʃ nō me
me miſit· vos autē benedicite deū
narrate oia mirabilia eius· ipſum
ʃ q2 mirabilis in ſc̄tis ſuis ʃ et leticia
benedicite et cantate illi. Et cum
hec dixiſſet ab aſpectu eorū ablat⁹
eſt· ꝛ vltra euz videre nō potuerūt
ʃ trinitati gr̄as agentes
Tunc ꝓſtrati ꝑ horas tres in faciē
benedixerunt deum· Et exurgēteſ
ʃ vtilitati ꝓimorum ſtudentes
narrauerūt omnia mirabilia eius.

¶ C. XIII.

¶ Aperiens. Confeſſus eſt veritatem ꝛ miſc̄diam docēs beneficia dei ſꝑ predicare ꝛ flagella timere replet⁹ qȝ ſpiritu ꝓphetie deſuꝑna iterūm multa d̄ cantat· populuſqȝ iudeorꝫ in fine ſeculi conuerſus multos doctores habebit ꝛ ꝓphetas q̇ mentes primorꝫ ad ſuꝑna deſideria accendunt celeſtis p̄rie gaudia ꝑdicando.

Aperiens autē
thobias ſenior os ſuum
†canticū thobie ſenioris
bñdixit dominū ꝛ dixit: †Magn⁹
†regni eius nō erit finis
es domine in eternū· ꝛ in †oia ſecl̄a
regnum tuū· qm̄ tu flagellas ꝛ ſal
ʃ dñs mortificat et viuificat de. ad. in. et re.
uas· deducis ad inferos ꝛ reduciſ
ʃ q̄ vbiqȝ eſt
et non ē qui effugiat manum tuam
ʃ vidētes deū
Cōfitemini domino filij iſrael· ꝛ in
ʃ in exemplum alijs
conſpectu gentiū laudate euz: qm̄
ideo diſꝑſit vos inter gentes que
ignorant eū· vt vos enarretis mi
rabilia eiuſ· et faciatis ſcire eos q2
ʃ ſunt dij multi et dñi multi ſed vn⁹ oipotens.
non eſt alius de⁹ oipotens preter
ʃ iuſte
eum. Ipſe caſtigauit nos ꝓpter in
iquitates noſtras· ꝛ ipſe ſaluabit
ʃ nō ꝓpter merita nr̄a ʃ admirātes
nos ꝓpter miſericordiā ſuā Aſpici
† nō tn̄ ſecuri. beati omnes qui timent d
te ergo q̄ fecit nobiſcum· ꝛ †cū timo
† nō vos· ipſe eſt eni͂ qui oꝑatur in vobis
re et tremore ꝯfitemini illi· †regēqȝ
ſeculorꝫ exaltate in oꝑibus veſtris
ʃ quicquid vos faciatis.
Ego autē in terra captiuitatis mee
ʃ mihi
cōfitebor illi: qm̄ oſtēdit maieſtatē
ʃ a pctō
ſuā in gentē peccatricē Conuertimi
ʃ declina a malo et. f. b.
itaqȝ peccatores· ꝛ facite iuſticiam
coram domino· credētes ꝙ faciat
ʃ rō
vobiſcum miſericordiā ſuam. Ego
ʃ cor meū et caro mea exultauerūt in deum viuū ʃ nō eſt ſpecioſa laus i ore pctōris
ʃ ſenſualitas
aūt ꝛ aia mea in eo letabimur. Be
nedicite dominū oēs electi eius: a
ʃ. ſ. in conſcia ʃ dicentes
gite dies leticie ꝛ cōfitemi illi Hie
ʃ in qua viſio pacis ʃ nō occidit
ruſalem ciuitas dei· caſtigauit te
dominus in oꝑibus manuū tuarꝫ
ʃ ꝙ eius ſunt nō tua
Cōfitere domino in bonis tuis· et
benedic deum ſeculorum: vt reedi
† qd̄ deſtructū erat ꝑ peccatū ¦ tēplū dei ſc̄tū eſt qd̄ eſtis vos
ficet in te †tabernaculū ¦ ſuū ꝛ reuo
ʃ dyaboli· vn̄ captiuā d. c.
ʃ in futuro
cet ad te oms̄ captiuos ꝛ gaudeaſ
ʃ ſine fine ʃ fulgebūt iuſti ſicut ſol
in oia ſecula ſclōrꝫ. Luce ſplēdida
ʃ ſancti finita terrenitate ʃ bono
fulgebis· et oēs fines terre adora
rabunt ʃ q̄ remote erāt in regione peccati
bunt te. Natōes ex lōginquo ad te
veniēt· ꝛ munera deferētes adora
ʃ viuentium
bunt in te dñm· et terram tuā in ſā
ctificatōne habebūt. Nomen eniz
ʃ magni dei ʃ ecōtra
magnum inuocabunt in te. Male
ʃ ite male. in. ig. eter. ʃ in mundo
dicti erunt q̄ contēpſerint te· et cō
ʃ ineternum
demnati erūt oēs qui blaſphema
ʃ virtutib⁹
uerint te· bñdictiqȝ erunt q̄ edifica
ʃ ſaluatis
uerint te. Tu aūt letaberis in filijs
tuis· quoniā omēs benedicētur· et

ſ qui ante diſpſi
ꝯgregabūt ad dñm. Beati oēſ qui
diligūt te. ⁊ qui gaudent ſup pacē
ſ quicqd alij faciāt
tuā. Anima mea benedic dominū
† eccleſiā q̄ ē ſup ꝛa montem poſita
qm̄ liberauit † hieruſalem ciuitatē
ſuā a cunctis trbulatōibus eiꝰ dñſ
deuſ noſter. Beatus ero ſi fuerint
ſ merces opm vel aliq̄ imitatores eorū uel natu
raliū filiorum.
reliquie ſeminis mei ad vidēdam
† ſ. ſancti qui introducūt ad celeſtē iheruſalē
claritatē hieruſalē. † Porte hierl'm
ſ celeſti cōuerſatōe ſ fidei nitore ſ hti qui ha
bitāt in domo tua. do. in. ſe. ſ. la. te.
ex ſaphyro ⁊ ſmaragdo edifica-
buntur. et ex lapide p̄cioſo omnis
† muri circūeuntes. i. ſanctā eccleſiā munientes
ſūt lapides p̄cioſi lapides viui qui in zacharia
voluuntur ſup terram.
circumitus † muroꝝ eiꝰ. Ex lapide
ſ in domo patris mei māſiones m. ſ.
† qui dilatati ſunt caritate ſunt in edificio lapi
des mundi a malo et cādidi in bono
candido et mundo oēs † plateę eiꝰ
ſ p diuerſos cōuentus fidelium
ſternentur. ⁊ p vicos eius alleluia
ſ laudate nomē dñi ſ cui omia aſcribēda
ſ non homo
cantabit. Benedictꝰ dñs qui exal
tauit eam: vt ſit regnum eius in ſe-
cula ſeculorum ſuper eam amen.

C. XIIII.

ſ verba conſummationis ī bo
no ſolēt accipi. conſummant
ET conſūmati
ſermones bonorū cōſumunt ma
ſunt ſermōes thobię. Et
lorum.
poſtq̄ illumiatus eſt thobias vixit
annis q̄draginta duobus. ⁊ vidit
ſ vt iudeas fi. fi. t. p. ſ. i. ſ in bono. vñ cō
pleti ſunt dies marie.
filios nepotū ſuoꝝ. Cōpletis itaq̄
ſ qui numerus pfectus ē et trāſit a leua
in dextrā † corpa ſanctorum ī pace ſe. ſunt.
ſ quaſi mortuus mūdo vixit deo.
annis centū † duobus. † ſepultus ē
ſ q̄ ſpecioſa dr̄ mundū ſignificat. qui et
ſpecioſus. vñ grece coſmos ab ornatu dr̄.
honorifice in niniue. Quinq̄ginta
namq̄ ⁊ ſex annoꝝ lumen oculoꝝ
ſ in numero pfecto et ſacrato
amiſit: ſexagenarius vero recepit:
ſ recepto lumie
Reliquum vero vitę ſuę in gaudio
ſ ſp creſcens de virtute in virtutē.
fuit. ⁊ cū bono pfectu timoris dei
ſ ad dñm
perrexit in pace. In hora autē mor
ſ ſeptiformi ſpū repletos
tis ſuę vocauit ad ſe thobiam filiū
ſ per gratiā dei renatos. ſ fortes mali
ſuum. ⁊ ſeptē iuuenes filios ſuos
gnum vincentes
nepotes: dixitq̄ eis. Prope erit i
ſ mundo
teritus niniue. Nō eni excidit ver
bū dñi. ⁊ fratres noſtri q̄ diſpſi ſūt
ſ viuentiū.
a terra iſrael. reuertentur ad eam.
ſ prꝰ ſ multi filij deſerte
Omnis aūt deſerta terra eiꝰ reple
bitur: ⁊ domus dei q̄ in ea incēſa ē
iterū reedificabitur. ibiq̄ reuertēt.
oēs timentes deum. Et relinquent
ſ eccliam
gentes idola ſua. ⁊ venięt ī hierl'ez
⁊ inhabitabūt in ea. et gaudebunt
ſ. i. terrenitatis
in ea. oēs reges terrę adorantes
deum iſrael. Audite ergo filij mei.
patrem veſtrū. Seruite dño in ve
ſ cōſulentes alios
ritate. ⁊ inquirite vt faciatis q̄ pla
cita ſūt illi. Et filijs veſtriſ mādate
vt faciant iuſticias ⁊ elemoſinas.
vt ſint memores dei. ⁊ benedicant
eam in oī tpe in veritate et in tota
virtute ſua. Nunc ergo filij audite
me. ⁊ nolite manere hic. Sed qua
ſ in mūdo qui trāſibit et cōcupiſcētia eꝰ
cumq̄ die ſepelieritis matrē vr̄am
circa me in vno ſepulchro. et ex eo
ſ intentionem cordis ſ relinqua
dirigite greſſus veſtros vt exeatiſ
tis deſideria terrena ſ trāſgreſſio mā
hinc. Uideo enim quia iniquitas
datorū dī q̄ ipſiꝰ orbis extermiatō et totiꝰ hūa
eius finem dabit ei. Factū eſt aūt
nigeneris terminabitur
poſt obitum matris ſuę: thobias
abceſſit ex niniue cum vxore ſua et
filijs ⁊ filioꝝ filijs. ⁊ reuerſus ē ad
ſoceros ſuos. Inuenitq̄ eos inco
† ad celeſtia deducens
lumes. in ſenectute bona. † ⁊ curā
ſ a ſeculi dilectōe ſ ad ppetue
eorum geſſit. Et ipſe clauſit oculoſ
lucis cōtēplationē dirigēs ſ de qua dr̄ tu here
eorum. et omnē hereditatē domꝰ
ditabis in omnibus gentibꝰ. ſ vñ et videas fi
raguelis ipſe percepit: viditq̄ qui
lios fi. t. p. ſ. i.
tam generationem filioſq̄ filiorū
ſuorum. Et completis annis nona
ginta et nouem in timore domini
cum gaudio ſepelierūt eum. Om
nis autem cognatō eius. et omnis
ſ vna. ſ. generatio per totū orbē q̄rentiū deū de
qua dr̄ generatio rectorū bñd.
† q̄ vita melior q̄ cōuerſatio ſanctōꝝ q̄ ī gloria
generatō eiꝰ ī † bona vita et in ſan
dei manere perpetuo
cta conuerſatōne permanſit: ita vt
accepti eſſent tam deo q̄ hominī
† angelis quorū numero ſumus ſociādi et ī ppe
tuā ſupna ſocietate copulādi † hti mites quo
niā ipſi poſſidebūt terrā. et credo videre bona
domini in terra viuentium
bus ⁊ † cūctiſ habitātibus † ī terra.

Explicit liber thobię.

Et poſtq̄. Qua
dragenarius numeruſ
laborioſus ē ieiunij. et
abſtinentię. nos autē
omnes huiꝰ vitę labo
reſ debemus ſuſtinere
cum dei et proximi di
lectiōe et ſic fructifica-
bimus.

Quinquagin-
ta namq̄. Sacratū
numerum quinq̄gena
rium trāſierat. nec ad
ſexagenariū q̄ pfecti
onem (ꝓpter ſenariū
ī quo omnia facta ſūt
ſignificat) puenerat:

In hora aūt.
Tobias id ē doctores
iudeorum qui de hoc
mundo exituri ꝓpin-
quis ſuis annūciāt q̄
mundus ad finē ꝓpin
quat et future vitę bo
na in ꝓximo futura.

Thobias ab
ceſſit. Hoc quotidie
facit xp̄us cum malis
relictis ad bonorū cor
da illuſtrāda cōuertit
quos inuenerit ī ſene-
ctute bona quia in bo
nis opibus diu ſtudu
erunt. alios aūt p̄terit
qui diu viuentes nec
conſilio ſunt maturi.
nec canicię bone actio
niſ venerādi. ſ peccato
rum onere incurui. vñ
yſaias. Puer centum
annoꝝ morietur. ⁊ pec
cator cētū annoꝝ ma
ledictus erit qui. ſ. diu
viuens animi leuitatē
non deſerit.

Sepelierūt. Se
pultura thobię finem
mundi deſignat. quo
dominus noſter cū cor
pore ſuo. qđ eſt eccleſia
in requiē intrat. ange-
lis de ſocietate hoīum
ꝯgratulātibꝰ ⁊ ſingu
los p diuerſas māſio
nes pmentoꝝ qualita
te collocantibus.